

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מספר 19
התקיימה ביום שלישי, 8.7.25, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גבי לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גבי נירה אטיאס, חברת מליאה
גבי קרן מורה רינות, חברת מליאה

חסרים:

גבי דנה מורי, חברת המליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוין, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. הצגת תכנית הצטרפות לתאגיד המים "יובלים".
3. אישור הוספת נציגים לוועדת איכות הסביבה.
4. אישור רכישת זכויות – מבנה קופ"ח כללית.
5. אישור מסגרת הלוואות לשנת 2025 במסגרת תכנית ההתייעלות.
6. אישור תב"רים.

מר שרון אלפסי : יאללה חבר'ה, ערב טוב, אנחנו מתחילים.

מר ניסים אלקובי : טוב, ערב טוב. אנחנו בישיבת מליאה מן המניין מספר 19, סדר היום לפניכם. לפני שמתחילים, בבקשה, אנחנו רוצים להסיר את סעיף 2 מסדר היום, לאור העובדה שהבחור התקשר אתמול אחרי הצהריים, הודיע שיש לו נסיעה לחוץ לארץ, הבחור שהיה צריך להציג. ביקש להציג בזום, ואני אמרתי לו שדבר כזה חשוב וכבד לא מציגים בזום. צריך לבוא לשבת פה מול חברי המליאה, להסביר את כל המשמעויות של הצטרפות לתאגיד ולמה וכמה.

מר רן מנו : אתה מוכן להעביר לנו את ההסכם שנקרא אותו לפני?

מר שרון אלפסי : אין הסכם.

מר ניסים אלקובי : אין הסכם, יש לו רק רעיון, זו הנקודה. ולכן אמרנו שיבוא קודם כל ויציג,

מר רן מנו : אני לא מבין, אז מה אנחנו אמורים לאשר? בלי הסכם?

מר שרון אלפסי : לא, אין אישור.

מר רן מנו : רק הרעיון?

מר ניסים אלקובי : הייתה הצגת תוכנית.

מר רן מנו : רגע, מאשרים את הרעיון. אני רוצה לראות את ההסכם,

עו"ד עופר רזניק : אתה תאשר את ההסכם.

מר ניסים אלקובי : השלב הבא יהיה ההסכם.

מר רן מנו : עם כל הכבוד, ואני סומך עליך בעיניים עצומות, אתה יודע את זה. אבל אני שמעתי...

עו"ד עופר רזניק : אם יהיה משהו, אני אתיעץ איתך.

מר רן מנו : לא, אל תתייעץ איתי... אני שמעתי...

מר ניסים אלקובי : כרגע... להציג, זה לא רלוונטי.

מר רן מנו : אני שמעתי שמקבלים מענק של שישה מיליון.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו : אני עוד לא מכיר חברה שנותנת מענקים של שישה מיליון בלי לקבל משהו, אני רוצה לקרוא את ההסכמים.

עו"ד עופר רזניק : כרגע זה לא רלוונטי, ברגע שזה יהיה רלוונטי, נדבר על זה.

מר רן מנו : אני רוצה לקרוא את ההסכם, מה כתוב שם?

מר ניסים אלקובי : אבל כרגע הוא גם לא פה להציג את התוכנית, הוא יציג ולשאול את כל השאלות, שישמע את כל השאלות ויתמודד איתן. אז ברשותכם.

מר שרון אלפסי : יאללה חבר'ה, ערב טוב. אני מבקש, כרגע זו ישיבה מן המניין. הקהל לא משתתף עד סוף הישיבה, ואנחנו במידה וזה, אנחנו ניתן זכות דיבור.

לפני הכול, לענבר היום נולד נכד, אז מזל טוב.

מר ישראל מאיה : איזה מספר?

מר ענבר לוין : חמש.

מר ישראל מאיה : כן ירבו.

מר ענבר לוין : כן, אני חייב לחזור הביתה עד 19:30, אמרתם? 19:20.

1. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : טוב, שבוע שעבר, קודם כל, ביום רביעי היה לנו אירוע של פתיחת הקיץ עם שלושה מופעים, שהיה מדהים. הגיעו יותר מ-1800 איש, התושבים באו ונהנו מערב מדהים. אני שמח שהצלחנו לממש את יום העצמאות ביחד עם פתיחת הקיץ. היום נפתחה בריכת השחייה, וגם שם יש היענות יפה מאוד, שהילדים ייהנו במשך החודשיים של הקיץ מבריכה ובכלל, שייהנו בכלל מהקיץ הזה, ולא יסתובבו לנו ברחובות.

בשבוע שעבר, ביום חמישי, נסגר כביש מא-לובן, מבית אריה לכיוון א-לובן, מערבה לרנתיס. פתחנו את השער הצפוני רק ביום שני, אחרי עיכובים, ואחרי אישורים של משטרת ישראל.

אחרי מאבק לא פשוט בנושא הזה של פתיחת השער הצפוני, כי לא הייתה לו הסדרה סטטוטורית, ואני שמח שקיבלנו גם על זה הסדרה. אני שמח שקיבלנו הסדרה של משטרת ישראל, שאפשרו לנו לפתוח את השער. נכון להיום, השער נפתח... אהלן, ערב טוב, יש כסאות...

דובר :

למה הסיבה שמשטרת ישראל לא אישרה את זה?

מכיוון שמדובר בהסדרים זמניים, והצומת שם לא היה מוסדר, אמורים לחפור שם והכול, אנחנו ביחד עם נתיבי ישראל סללנו שם את הדרך לכיוון בית העלמין. חבר'ה, אני מבקש שקט.

מר שרון אלפסי :

מכיוון שלא הייתה שם הסדרה, מכיוון שסגרנו את השער הצפוני המקורי בגלל העבודות, ופתחנו הסדרה לכיוון מצפה מורנו בית העלמין, אז הם היו צריכים לאשר את זה. זה תהליך, הרבה פעמים זה תהליך מאוד מאוד ארוך.

פה עשינו את זה בלוחות זמנים יחסית קצרים, עיכב אותנו באיזה יום, ראינו מה זה עשה באותו יום בצומת עופרים. אתגר אותנו, בסוף קיבלנו אישור כולל הסדרה, כולל הכול.

השער הצפוני, נכון לעכשיו, נפתח בין השעות 6:00 לשתים עשרה בלילה, כשאנחנו מקבלים חלקיות מימון מנתיבי ישראל, שזה חריג בפני עצמו. נתיבי ישראל בדרך כלל לא משקיעים בתוך היישובים, בטח לא כוח אדם. קיבלנו מימון של רבע מיליון ₪ לתקופה של העבודות, שאנחנו מעריכים שהעבודות ייקחו משהו כמו שנה ושלושה חודשים.

הרעיון הוא שאני מקווה מאוד שלפי לוחות הזמנים, אנחנו נציג אותם גם לכם, שעד סוף אוגוסט 26, אנחנו גוזרים סרט ונוסעים על הכביש הזה. עם כל המשמעויות, בנוסף, אנחנו מקדמים פיתוח של כיכר בצומת עופרים, אפשר לראות אותה פה. אני לא יודע אם אתם רואים...

האפור הכהה, זה הכביש הקיים היום, בסדר? זה הכביש הקיים. שמאלה, ימינה פה, זה לכיוון צומת האנטנות, שמאלה זה לכיוון מודיעין, עופרים ולכיוון בית אריה.

הכיכר הבהירה, זו הכיכר שמוסדרת. הם אמורים להיכנס תוך חודש - חמישה שבועות, הם אמורים להיכנס לתחילת עבודות על הכיכר הזאת. היה ויכוח לא קטן, אם אנחנו עושים כביש נוסף לכיוון הכביש העוקף, למקטע חמש. אבל כרגע זה לא הדיון.

הדיון כרגע הוא שיש ארבעה נתיבים שיאגדו את שני הכבישים, גם את האיילון את 4467 וגם את 465, ויעשו פה כיכר בטיחותית, גדולה, משמעותית,

מר רן מנו : הכיכר הזו לא פותרת את הבעיה.

מר שרון אלפסי : היא חד משמעית פותרת את הבעיה.

מר רן מנו : היא לא פותרת את הבעיה, תסתכל איפה הכיכר נמצאת,

מר שרון אלפסי : אז אני מסביר,

מר רן מנו : מי שבא ממודיעין, ממשיך ישר, הכיכר פה לא פותרת את הבעיה.

מר שרון אלפסי : רן, רן, כרגע מבחינת הסדרי התנועה, הסדרי התנועה אלו הסדרי תנועה שמשטרת ישראל נתנה. הסדרי התנועה שקיבלנו שם, זה מכווני תנועה שיעשו שם רק נזק.

מר רן מנו : אני מדבר על הכיכר. הכיכר שאמורה לפתור את הבעיה, הכיכר לא נמצאת בתוך הכביש, ומי שבא ממודיעין, יש לו ישר. זאת אומרת, שמי שרוצה מהכיכר לפנות ימינה, הכביש...

מר שרון אלפסי : הכביש האפור מתבטל, רן.

מר רן מנו : ... עדיין מקבל,

מר שרון אלפסי : רן, הכביש האפור מתבטל.

מר רן מנו : איזה כביש אפור?

מר שרון אלפסי : האפור, אתה רואה את הכביש האפור, הכהה?

מר רן מנו : איפה שכתוב 465?

מר שרון אלפסי : אני מסביר, שנייה, שנייה,

מר רן מנו :

מי שבא ממודיעין... לכיכר ויצא מהכיכר?

מר שרון אלפסי :

תסתכל רגע, מי שמגיע ממודיעין, כדי לנסוע לצומת האנטנות, נכנס לכיכר, עושה סיבוב ויוצא לכיוון זה, בסדר? מי שרוצה לנסוע לבית אריה, נכנס לכיכר, נוסע לכיוון בית אריה, זה כבר הכביש העוקף. מי שרוצה, כמובן, להיכנס לעופרים, נכנס לעופרים. אותו הדבר, מי שיוצא מעופרים, נכנס לכיכר ויוצא לכיוון צומת האנטנות.

המאבק הגדול שלנו היום, זה לראות איך אנחנו שומרים גם על הכביש הזה פתוח.

מר מאור הרוש :

יש לנו אפשרות לעשות שם בננה?... בחלק התחתון, מכיוון האנטנות לכיוון מודיעין, שלא יצטרכו דרך הכיכר?

מר שרון אלפסי :

בודקים את זה עכשיו. אבל המטרה היא, הבעיה הגדולה היא בבננה הזאת, כי קשה מאוד לעשות. למה? כי אם עושים פה בננה, לצורך העניין, אין לך יכולת להתחבר אליה, אני אמור להתחבר לצד הימני.

מר רן מנו :

תעשה את הנתביב השמאלי לבד ישר, ואז גם מי שיוצא מתוך הכיכר, הוא יוצא ימינה.

מר שרון אלפסי :

בקיצור, מאוד בעייתי. אם תסתכלו על הארגומטריה של הצומת הזאת, תבינו למה זה בעייתי.

מר ישראל מאיה :

אולי יש בעיה טופוגרפית.

מר שרון אלפסי :

טופוגרפית בכל מקרה יש בעיה. יש הפרשי גבהים מאוד מאוד גדולים, והיום הם רבים על הטופוגרפיה, לראות איך הם מאזנים את הכיכר הזאת, ברמה כזאת שהם יוכלו לאשר בלי שיפועים חדים.

מר מאור הרוש :

לא, אבל שרון, הכביש קיים. בסוף, אנחנו סוטים מהכביש ישר, אנחנו לוקחים שמאלה לתוך החלק הפנימי של הכיכר. הכביש עצמו קיים.

מר שרון אלפסי :

אני אסביר.

מר מאור הרוש :

אני לא צריך לבנות אותו, אני לא צריך להרים טופוגרפיה, הוא קיים.

- מר שרון אלפסי :** לא לא, אני אסביר.
- מר מאור הרוש :** הקטע האפור, אני צריך פשוט לתת לו המשכיות, של הנתיב הימני, לאלה שבאים...
- מר שרון אלפסי :** אני אסביר למה זה לא... היום כשאתה מגיע מבית אריה לכיכר, לכיכר האנטנות, אם היית עושה בננה מצד ימין, היית משתלב, היית יכול להשתלב.
- כשאתה מגיע, אני יכול לייצר בננה היום, רק לחבר'ה שמגיעים מצומת האנטנות...
- מר מאור הרוש :** נכון.
- מר שרון אלפסי :** בסדר? לא לחבר'ה שמגיעים ממודיעין.
- מר מאור הרוש :** זה בסדר, זה מצוין. צד אחד.
- מר רן מנו :** כל מי שיגיע מאזור מודיעין, ויגיעו בבוקר כשיש משאיות מטורפות, הם יכנסו לתוך הכיכר הזאת, הם יצרו שם פקק.
- מר שרון אלפסי :** נכון מאוד. בגלל זה הכיכר הזאת היא ענקית. הם לא ייצרו פקק, הם לא יכולים לייצר פקק.
- מר רן מנו :** איך לא ייצרו?
- מר שרון אלפסי :** לא יהיה פקק.
- מר רן מנו :** כמות המכוניות תיצור שם פקק על הבוקר.
- מר שרון אלפסי :** לא, לא ייצרו פקק. הכיכר...
- מר רן מנו :** ...סמיטריילרים, זה לא... רוב המשאיות שמגיעות שם זה סמיטריילרים.
- מר שרון אלפסי :** תאמין לי, עבדו על זה לא אני ולא אתה.
- מר רן מנו :** בתל אביב עבדו על גשר משני הצדדים, בשביל לחסוך, לא נפגשו. אני לא סומך עליהם כשהם עובדים.
- מר שרון אלפסי :** אנחנו עובדים כרגע על הנושא של הבננה, ואני מקווה מאוד שזה ייתן פתרון לנסיעה...
- מר דורון שרעבי :** לפחות בדרך חזרה של המשאיות, ש... את הבננה.

מר שרון אלפסי : לוחות זמנים, גם של הכיכר וגם של הכביש העוקף. הכביש העוקף, יחלו עבודות, כמו שאמרת, היעד האמיתי זה סוף אוגוסט 26. אנחנו אמורים לנסוע כבר לכביש העוקף.

בכיכר הזאת יתחילו עבודות, משהו כמו עוד חמישה שבועות, אני מקווה מאוד, אם יקבלו לזה תקציב. יש כבר כולם על זה, תוך חמישה שבועות נכנסים לעבודות, ומשהו כמו חצי שנה מהראש, הכיכר הזאת גם... הם אומרים קצת לפני, אני לא רוצה להטעות, משהו כמו חצי שנה מהיום, הכיכר הזאת... זה הרעיון, כשבפועל,

מר רן מנו : יש לנו פיקוח כלשהו על מה שהם עושים?

מר שרון אלפסי : לא. נתיבי ישראל ומשרד התחבורה, ומשרד הביטחון מטפל בזה, בסדר? זה לא כביש...

מר רן מנו : אבל האזור הזה שמחוץ לעופרים, זה בתוך,

מר שרון אלפסי : מחוץ לתחום השיפוט.

מר רן מנו : בתחום הסמכות של המועצה.

מר שרון אלפסי : מחוץ לתחום השיפוט.

מר רן מנו : זה מחוץ לתחום של המועצה?

מר שרון אלפסי : כן. זה עכשיו, הוויכוח פה הוא מי יעשה את החיבור עם חברת ערים, או המועצה כמועצה, בסדר? אז זה משהו כמו שנה וחודשיים מהיום, גם כביש עוקף, גם הכיכר הזאת שאנחנו נוסעים על כבישים חדשים וראויים. אנחנו עובדים כרגע על הרחבה של הכביש העוקף לארבעה נתיבים, שני נתיבים לכל כיוון.

יש הסכמה עקרונית של משרד הביטחון, היום הייתי גם במשרד השיכון, הם יתמכו בזה כחלק מתשתיות לאומיות. משרד התחבורה, אני אמור להיפגש בעוד שלושה שבועות, כולל נתיבי ישראל, ואני מאמין שהרחבה של הכביש הזה מתבקשת בהתאם לתהליכי הפיתוח שאנחנו עוברים בשנים הקרובות, אז גם זה יקרה. אני רק רציתי שזה יקרה עכשיו, ולא יחכו לתהליכי האכלוס. דיברנו עם יועץ אסטרטגי...

מר רן מנו : זה אומר שיפתחו את שני הנתיבים קודם כל, ואז יעשו הרחבה?

מר שרון אלפסי : כרגע כן.

מר רן מנו : או שיעשו את ההרחבה, ואנחנו נשב לחכות?

מר שרון אלפסי : ההערה שלי, מה שאני מקווה שיקרה, שיכינו תשתיות לשני נתיבים לכל כיוון, ויסללו כרגע רק נתיב אחד לכל כיוון. ובמידה וזה לא יעבוד, אז לפחות שייצרו תשתיות ריאליות ל...

מר רן מנו : כלומר שלא יעכבו אותנו ביציאה.

מר שרון אלפסי : לא לא לא, אין קשר לזה. אנחנו רצים עם הכול. קיבלנו קדם מימון ליועץ אסטרטגי, אנחנו תיכף נעלה את זה גם כתב"ר, יועץ אסטרטגי לנושא הסכמי הגג.

בשלב הזה יש תהליכים של רדיפה אחרינו, כדי לראות מי יקדים את מי, משרד השיכון או רמ"י, אם אכן אנחנו מתקדמים להסכמי גג, או עם אלה, או עם אלה.

נכון לעכשיו, כל התהליך הוא מול משרד השיכון, יש פה תוכניות גרנדיוזיות ברמה של הפיתוח וקידום התב"עות. מי שירצה אחר כך לשבת איתי, אני אראה לו באהבה ובהרבה שמחה.

תוכנית לסיום הפארק הגדול בעופרים, הכוונה שעד תחילת ספטמבר אנחנו נקבל כבר בעלות על הפארק בעופרים, אחרי שהוא גמור, כולל גינון, כולל שבילים, כולל מתקנים, כולל ציליות כולל הכול.

היום מי שיסע לשם, ואני מקווה שאבי גלי ייסע לשם ראשון, ואליקו ייסעו לשם ראשונים, כי עשינו צומת גולני כרגע, הכול צהוב-ירוק.

גב' נירה אטיאס : יש לו שם? יהיה לו שם? או שזה גם צומת גולני.

מר שרון אלפסי : כן, חלק מהוועדה מה שנצטרך זה...

נושא תאגיד המים, אני לא רוצה לנגוע בו, אבל זו גם בשורה במידה ונתחבר לתאגיד המים. הוא חשוב, אנחנו נעלה את זה. המועצה שלנו היום עם פחת של 36% מים, עם תשתיות רעועות ותיקות מאוד.

אין התחייבות להשקעה בתשתיות במשך חמש שנים לשקם את כל התשתיות הוותיקות, כולל מענק, גם מענק בעלים וגם מענק ראשוני שאנחנו נקבל. אנחנו רק צריכים לראות באיזו קונסטלציה זה קורה, כדי באמת לצאת כמה שיותר מורווחים מהסיפור הזה.

כמובן שתעריפי המים אמורים לרדת גם כלפי הציבור, שזו גם בשורה. אבל עד שאין הסכם ביד, כמו שאמרת, אז כנראה שזה פחות רלוונטי. אני רוצה לנגוע בנושא השיח...

חשוב לבדוק, שרון, ממה הם גובים. האם הם גובים מגבייה בפועל? או שהם גובים לפי בתים? בסופו של יום יש הבדל מאוד מאוד גדול.

מר רן מנו :

גב' קרן מ. רינות : משימוש, אתה מתכוון?

מר רן מנו : כן.

גב' קרן מ. רינות : שימוש לא רלוונטי.

לא יודע. אני לא יודע, איך הם עושים את הגבייה? אני רוצה לראות את ההסכם, לראות...

מר רן מנו :

בסדר, כרגע אין הסכם ואני מסכים עם הכול. יעלו שם, תעלו הערות, צריך לתקן. מכיוון שאנחנו חלק מהדירקטוריון הזה, אז יעלו טענות, מענות, ואנחנו נעשה תיקונים בהתאם למה שאנחנו חושבים.

מר שרון אלפסי :

עד שאנחנו לא מקבלים כסף, אין שום משמעות לתאגיד מבחינתנו, תמיד נוכל להחליט שאנחנו לא מצטרפים או כן מצטרפים. הרעיון העקרוני, זה ללכת לתאגיד, זה מה שאנחנו רוצים לקדם.

ומבחינת המועצה, מישהו עשה בדיקה כמה זה חוסך כסף? עובדים, מערכות?

מר רן מנו :

מר שרון אלפסי : היום המועצה שמה 3.7 מיליון ₪ כולל תשתיות בשנה האחרונה, מתוכן כמעט 7 מיליון ₪ פחת מים. בסדר? כשפחת מים זה אומר כסף שאנחנו לא יודעים לאיפה הוא הולך בבזבוז המים. כסף שהולך לאדמה, בסדר?

מר רן מנו : אז אם הם משלמים על פי שימוש, אז גם הפחת הם לא ישלמו לך את הפחת.

מר שרון אלפסי : הרעיון זה לצמצם את הפחת, זה להוריד.

מר רן מנו : זה לצמצם, אבל...

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : אנחנו לא מקבלים את ה-100%, אנחנו מקבלים מהשימוש בפועל, אם יש פחת – זה פחת.

מר ענבר לוי : אני אסביר משפט אחד,

מר רן מנו : דבר.

מר ענבר לוי : הם לוקחים על עצמם, ולא משנה, צריך לבדוק את זה עדיין כלכלית, את כל נושא אחזקת מערכות המים והביוב. לצורך העניין, בתל אביב ובירושלים, יש מחיר אחד, והצרכן קונה, יש מחיר אחד ארצי.

בעצם, מקורות מוכר לתל אביב, למי אביבים, או למי מודיעין במחירים שונים, כי אם למי מודיעין יש הרבה הוצאות ל... הצמרת, אז יכול להיות שהוא קונה את המים בשקל, לצורך העניין, מי אביבים קונה בארבעה שקלים. יש התחשבות, בסך הכול, התושב רואה מחיר אחד, ומישהו אחד צריך לקחת את כל האחריות, את כל המערכת.

מר רן מנו : השאלה היא בסוף היום, מתוך העשרה שקלים, או העשר אגורות, מה מקבלת המועצה?

מר ענבר לוי : זה דיון אחר, שצריך לעשות עליו ניתוח כלכלי. התושב ישלם, לצורך העניין, כמו במטולה, כמו באילת וכמו בתל אביב, ויקבל...

מר שרון אלפסי : זה לא רלוונטי,

... יבוא להציג.

דובר :

מר שרון אלפסי : בדיוק, יציג את המודל, אנחנו נצטרך לראות איך אנחנו נצמדים למודל. הוא לא מגיע היום, בסדר?

הדבר האחרון שאני רוצה להתייחס אליו, זה כרגע הנושא של השיח ברשת, ואני לא מדבר על ביקורת לגיטימית, אני מדבר על השיח האלים.

אני ביום שישי הפכתי למאויס, בינתיים, בתוך כל התהליך הזה, יש משהו שאנחנו לא רוצים להגיע. אגב, אנחנו חרתנו על הדגל שלנו כולנו, בטח השולחן פה, חרתנו על הדגל שאנחנו לא נגיע לשם. אנחנו לא רוצים לראות את השנים האחרונות שהיו פה, ניתן לבקר תהליכים, השאלה היא תמיד איך.

מר רן מנו : בפועל מישהו איים עליך?

מר שרון אלפסי : לא, חלילה, אמרתי,

מר רן מנו : הבן אדם היחיד שאיים עליך, איים כביכול, היום חיבקת אותו, היום התחבקתם.

מר שרון אלפסי : אני,

מר רן מנו : וזה בסדר, אנחנו במקום טוב אם ככה. אני חושב שאנשים למדו שלא צריך לדבר בצורה גסה.

מר שרון אלפסי : שמע, החבר'ה שאיימו קיבלו הרחקה. הבאתי את שניהם, הלכתי חיבקתי אחד, והשני הבאתי אותו לפה ועשיתי שיח, ודיברנו וליבנו את הכול, והתמונה תרד ואנחנו נחזיר הכול לקדמותו.

אין לי שום כוונה, בטח לא לפגוע בתושבים שלי, באנו להיות חלק מהתהליך, באנו לעטוף אותם ובטח ובטח לא להיכנס לעימותים כאלה. זה משהו שאני אומר ואמרתי מקודם, וזאת בדיוק הכוונה שלי, חרתנו על הדגל שלא תהיה פה אלימות, בטח לא אלימות מילולית.

תהליכים של ביקורת, בקרה, סופר לגיטימיים, אני מכבד ואני חושב שאנחנו צריכים הרבה פעמים השיח במדיה, הוא סופר

לגיטימי. אנחנו צריכים לדעת איפה אנחנו שמים את הגבולות.

מה שאני מצפה מהשולחן הזה פה, זה שברגע שהוא מזהה כזה שיח, זה לבלום אותו ולא להתסיס אותו, לא ללבות אותו, לא להרים אותו. זה מה שאני כן מצפה מהשולחן הזה, וזה, לצערי, לא ממש קרה בשבוע האחרון. זאת אומרת, אני אבוא לבקר.

מר רן מנו: אני מניח שאתה מדבר עליי, כי אני העליתי שני פוסטים.

מר שרון אלפסי: חד משמעית.

מר רן מנו: אני תיארתי לעצמי.

מר שרון אלפסי: לא, לא על הפוסטים. ממש לא על הפוסטים.

מר רן מנו: אז אני,

מר שרון אלפסי: הפוסטים שלך היו עם ביקורת לגיטימית לחלוטין.

מר רן מנו: התגובה שלך הופנתה אליי, זה ברור לחלוטין, אבל אתה לא תחסוך ממני, או לא תמנע ממני להביע את דעתי.

מר שרון אלפסי: סליחה?

מר רן מנו: אני תמיד אביע את דעתי, גם בשולחן הזה, גם בפייסבוק, בכל מקום אחר, בכבוד. מעולם לא פגעתי בך אישית, או קיללתי או לא... אני אביע את דעתי תמיד. אני לא אחראי למה שאנשים אחרים עושים, כשאתה, למשל, סוגר להם מקום והילד עושה תאונה.

מר שרון אלפסי: אגב, זו לא הביקורת. כשאתה אומר שתייצג מישהו שיאיים עליי ברמה,

מר רן מנו: לא, אני לא כתבתי שאני אייצג מישהו,

מר שרון אלפסי: מעולה, אז הכול ברור.

מר רן מנו: כתבתי,

מר שרון אלפסי: אז אני חוזר בי.

מר רן מנו: אני חושב שכדאי שתתחיל לקרוא נכון את הפוסטים שלי.

מר שרון אלפסי : אוקיי.

מר רן מנו : מה שאני כתבתי, הוא שמי שיתבע בהוצאת דיבה בגין ביקורת

לגיטימית, אני אייצג אותו. ואני אומר את זה גם היום.

מר שרון אלפסי : מצוין. אני רק מקווה שלא תפשוט את הרגל, זה הכול.

מר רן מנו : אל תדאג לי,

מר שרון אלפסי : זה הכול, הכול בסדר,

מר רן מנו : אל תדאג לי, הכול בסדר גמור, אל תדאג.

מר שרון אלפסי : מצוין, מעולה. אני מבקש פה בשולחן הזה, שברגע שהופך

להיות שיח אליס, תדע לזהות אותו וגם לבלום אותו אם

צריך. וכן, אני אומר לך, כיו"ר האופוזיציה אני אומר לך...

מר רן מנו : אני לא יכול לשלוט על אנשים שקמים בבוקר,

מר שרון אלפסי : אל תלבה אותו, זהו, זה הכול.

מר רן מנו : אני לא מלבה אותו.

מר שרון אלפסי : זה הכול.

מר רן מנו : אני אומר את דעתי, אם זה מלבה אנשים, זו בעיה אחרת. אני

אמשיך להגיד את דעתי. אם אני חושב שההצבעה פה, על ה-

34% במשך שנתיים הייתה לא נכונה, אני אגיד את דעתי,

אתה יכול לא לקבל אותה, וזה בסדר.

מר שרון אלפסי : עצוב לי שישבו פה חלק מהחבר'ה, ישבו פה בשולחן, וזה

שמדבר על 34% אתה טועה ומטעה.

מר רן מנו : למה?

מר שרון אלפסי : לצערי הרב.

מר רן מנו : למה? זה לא 5%?

מר שרון אלפסי : לא, אז אני מחדד את זה.

מר רן מנו : עם המדד 34,

מר שרון אלפסי : אני מחדד את זה עוד הפעם, משרד הפנים במתווה המקורי

שלו, והנה גם הגיע שלושה ימים לפני...

- מר רן מנו :** למה באתי?
- מר שרון אלפסי :** מצוין.
- מר רן מנו :** שישכנעו,
- מר שרון אלפסי :** רן,
- גב' קרן מ. רינות :** למה אתה...?
- מר רן מנו :** כי ככה, כי אני...
- מר שרון אלפסי :** קרן, אני... די.
- מר רן מנו :** מי שאשם בכל המצב שלנו זה משרד הפנים, לבוא לשמה בשביל שהם ישכנעו אותנו שזה נכון? זה...
- גב' קרן מ. רינות :** לא, זה לא מה שקרה! זה לא מה שקרה, זה מאוד מכעיס שאתה אומר!
- מר רן מנו :** אוקיי.
- גב' קרן מ. רינות :** אנחנו הפסדנו ימי עבודה ונסענו כולנו למשרד הפנים, בשביל להילחם עבור היישוב!
- מר רן מנו :** יופי.
- גב' קרן מ. רינות :** ולא להגיע לפגישה הזאת...
- מר רן מנו :** אני חושב...
- גב' קרן מ. רינות :** זאת חוצפה!
- מר רן מנו :** קרן, אני לא מזלזל בשום חוצפה. את יודעת מה החוצפה? חוצפה שאתם יושבים פה, כשהוא מדיח חברת מועצה, ואתם שותקים כמו דגים, זאת חוצפה.
- גב' קרן מ. רינות :** מה...!
- מר רן מנו :** אני לא ראיתי אותך כותבת משהו, זאת חוצפה!
- גב' קרן מ. רינות :** אני לא צריכה לכתוב...!
- מר רן מנו :** גברת, כשאני בתחילת הקדנציה הזאת מדבר על מיליון דברים שאפשר לעשות אחרת ולהביא כספים, ואף אחד לא עושה שום

דבר, ואז אתם בקלות מעלים ב-34%, אז עם כל הכבוד, סליחה, עם כל הכבוד..

גב' קרן מ. רינות : אני רוצה לראות איך דאגת להביא כספים!

מר רן מנו : אני לא דאגתי לכלום.

גב' קרן מ. רינות : לא?

מר רן מנו : אני דאגתי לתת רעיונות, אני לא ראש המועצה.

(צעקות – לא ניתן לתמלל)

גב' נירה אטיאס : ישבתי פה בוכה!

מר רן מנו : אני לא מפחד מהצעקות שלך, אני לא מפחד... עם כל הכבוד לכן. כל הכבוד לכן.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור, מצוין.

מר רן מנו : עובדה שיש פה ארבעה אנשים, לא אחד, ארבעה אנשים שחשבו אחרת מכם.

גב' נירה אטיאס : ... ארבעה אנשים.

מר שרון אלפסי : אני רוצה להעלות את המתווה, המתווה המקורי היה.

מר רן מנו : ארבעה אנשים!

מר שרון אלפסי : חבר'ה, די. המתווה המקורי היה,

מר רן מנו : אין שום פוליטיקה, אני לא הולך להתמודד יותר, ככה שזה מבחינתי לא פוליטיקה. זאת האמת. זו האמת. זאת האמת.

גב' נירה אטיאס : ואנחנו שקרנים, בסדר.

מר רן מנו : לא נעשה פה כלום במשך השנה וחצי כדי לנסות למצוא פתרונות.

גב' נירה אטיאס : לא עשינו כלום, כלום לא עשינו שנה וחצי.

מר שרון אלפסי : טוב. המתווה המקורי של משרד הפנים היה 10% ב-25, 10%

ב-26 כש-25 נגרר אוטומאטית ל-26 ונכנס לבסיס התקציב, ו-10% נוספים ב-27, כשאת 27 אנחנו מצביעים עד יוני 26.

אנחנו, בדיון שהיה מול משרד הפנים, הצלחנו להוריד את העלאת הארנונה ל-25 לגמרי, אין העלאת ארנונה ב-25, ולהעלות רק ב-15%, 'רק ב-15' זה המון אז אני חוזר בי. כל אחוז פה הוא סופר משמעותי.

הייתה פה מלחמה אדירה של כל מי שהגיע לזה, והטענה שלא עשינו כלום כדי להוביל את התהליך הזה, אני...

מר רן מנו: זה לא מה שאמרתי,

מר שרון אלפסי: אמרת את זה בדיוק.

מר רן מנו: זה לא מה שאמרתי.

מר שרון אלפסי: אמרת בדיוק.

מר רן מנו: אתה מפרש...

מר שרון אלפסי: שלא עשינו שם כלום כדי להוריד את הכסף...

מר רן מנו: אמרתי ששנה וחצי לא עשית כלום כדי למצוא פתרונות ... ליישוב, ואז בסוף שנה...

(צעקות – לא ניתן לתמלל)

מר שרון אלפסי: היא הביאה לפה בשלושה חודשים מעל 35 מיליון ש"ח, והחזירה את התקווה למועצה. ולהגיד את מה שאתה אומר, אז זה עורבא פרח. תראה לי ועדה אחת שאתה חבר בה, חוץ מוועדת ביקורת.

מר רן מנו: מה זה קשור?

מר שרון אלפסי: תראה לי דבר אחד שקידמת פה לטובת היישוב בתוך השנה ושלושה חודשים.

מר רן מנו: מה זה קשור בכלל? הוועדות? זה מה שעושה את זה?

מר שרון אלפסי: ניסים, קדימה.

2. הצגת תכנית הצטרפות לתאגיז המים "יובלים".

מר ניסים אלקובי : אנחנו ממשיכים, רבותיי, עם סדר היום. אני מבקש, אדוני ראש המועצה הצבעה על הורדת סעיף 2 מהסדר.

מר שרון אלפסי : הצגת תוכנית ההצטרפות לתאגיד המים, אנחנו מורידים אותה עכשיו, נעלה אותה בפעם הבאה, מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר את הורדת סעיף הצגת תוכנית ההצטרפות לתאגיד המים "יובלים" מסדר היום.

3. אישור הוספת נציגים לוועדת איכות הסביבה.

מר ניסים אלקובי : סעיף 3 – לפי בקשתה של חברת המועצה קרן – אישור הוספת נציגים לוועדת איכות הסביבה.

גב' קרן מ. רינות : אוקיי. אז ועדת איכות הסביבה, היא היום מורכבת ממאור, דורון, ישראל מאיה, אני, אבשלום גריף המהמם, שבאמת כולנו מאוד חשוב הסדר הציבורי, ושמירה ולפתח ולקדם הרבה מאוד דברים.

יצא שבאופן ספונטני הצטרפה אלינו אלה קלוזיני, שהייתה פה אם אתם זוכרים, באחד המפגשים, היא הציגה לנו חתולים שנטרפו על ידי כלבים. אז היא, באופן ספונטני כבר איתנו בוועדה, והצעתי לה להצטרף באופן פעיל, שהיא לא תהיה אורחת, שהיא תביא יותר מעצמה, כי באמת אכפת לה, והיא שמחה על זה.

לשמחתי הרבה, פנה אליי דרך מאור, דרך ליאת אלמלם, נכון, בחור בשם אלעד הלל, שהוא מעופרים, הוא רק ארבעה חודשים ביישוב, וזה מאוד שימח אותי שהוא מעופרים, אמרתי לו שרק דורון מעופרים, למרות שדורון הוא מהמם וזה... וכמובן שיצחק משה איתנו, כן?

ואז אלעד גם, הוא רק ארבעה חודשים פה, והוא מאוד רוצה, הוא דיבר על דברים שאנחנו כבר דנים בהם וזה, אבל אני

מאוד שמחה על הרצון שלו והרצון להיות מעורב והרצון להביא את עצמו, ולהביא דברים ממקומות אחרים.

שני אנשים שאני חושבת *The more, the merrier*,

דובר : מי האנשים?

גב' קרן מ. רינות : אלעד הלל ואלה קלוזיני.

מר לירן קניאל : אפשר גם להצטרף?

גב' קרן מ. רינות : בשמחה, בטח.

מר שרון אלפסי : לירן קניאל גם.

גב' קרן מ. רינות : בטח.

מר ישראל מאיה : כל דבר שקשור לאיכות הסביבה...

מר שרון אלפסי : בסדר גמור. מי בעד צירוף של שלושת החברים? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הוספת נציגים לוועדת איכות הסביבה כדלקמן: אלעד הלל, אלה קלוזיני ולירן קניאל

4. אישור רכישת זכויות – מבנה קופ"ח כללית.

מר שרון אלפסי : אישור רכישת זכויות מבנה קופת חולים לאומית. מבנה קופת חולים לאומית, במשך איזה כמעט 40 שנה, נמצא ללא תפיסת קרקע.

הוא הקים את המבנה מאז ההקמה שלו, ולמעשה מאז הוא משלם שכירות למועצה. המועצה הגישה תביעה לבעלות על הקרקע, לזכויות על הקרקע, ואנחנו נדרשים לשלם שם כ- 1,620,000 למנהל האזרחי, כשחלק מההסכם הוא לקופת חולים לאומית, שהם מחזירים לנו את זה בארבע תקופות בעשרים השנה האחרונות.

סך הכול הם אמורים להחזיר לנו בתום התקופה, משהו כמו קצת יותר מ-5 מיליון ₪, ואנחנו משלמים 1,620,000.

דובר : מה זה תום התקופה?

מר שרון אלפסי : עשרים שנה.

דובר : עשרים שנה קדימה?

מר שרון אלפסי : קדימה, אחורה אנחנו לא יכולים לגבות כלום.

דובר : בקיצור חמישה שקלים ליום.

מר שרון אלפסי : לא לא לא, אני מסביר בדיוק. שנייה אני מסביר.

דובר : בתקופה הראשונה, משכירים להם והם משלמים לנו בשכירות 20 שנה?

מר שרון אלפסי : אני מסביר, לפי ארבע תקופות, כל תקופה היא חמש שנים. בתקופה הראשונה אנחנו אמורים לקבל 290 אלף ₪ סכום ראשוני, ושכירות לחודש 15,689 ₪, כפול 12 חודשים, כפול חמש שנים, סך הכול 1,231,890 בחמש שנים הראשונות.

דוברת : סליחה, אי אפשר לשמוע ככה.

דובר : אמרתם סליחה אי אפשר לשמוע? אנחנו פה שמונה שנים, מה זה אי אפשר לשמוע? מה זה אי אפשר לשמוע?

(צעקות והתפרעות בקהל)

הפסקה בהקלטה

מר שרון אלפסי : אני רוצה להמשיך את הדיון. אני ממשיך את הסיפור של החלוקה בהמשך התקופות.

תקופה שנייה מדברת על סכום ראשוני של 58 אלף ₪, ב-18,595 ₪ לחודש כפול 12 חודשים כפול חמש שנים, סך הכול 1,173,810.

תקופה שלישית מדברת על עשרים אלף ₪ ותשע מאות שקלים, סך הכול 1,255,000 ועוד 58 אלף ₪ סכום חד פעמי, סך הכול 1,313,000.

והתקופה האחרונה מדברת על 1,452,000 ₪, סך הכול בתום התקופה 5,171,000 על 1,620,000 שאנחנו אמורים לשלם עבור הקרקע...

גב' קרן מ. רינות : איך הגעת לחמישה מיליון?

מר שרון אלפסי : ...

גב' קרן מ. רינות : חיברת את זה והגעת לחמישה מיליון האלה?

מר שרון אלפסי : כן כן. סך הכול 5,171,000

מר ישראל מאיה : אני מבקש לקבל את זה לפני שאני מצביע, כי אני מביא את זה...

מר רן מנו : האם הם מתחייבים להישאר פה 20 שנה?

מר שרון אלפסי : גם אם הם יעזבו אחר כך, המבנה נשאר שלנו, זו תקופת הזה, ותוכל להשכיר את זה.

מר רן מנו : תוכל להשכיר את זה למישהו אחר,

מר שרון אלפסי : בוודאי.

מר רן מנו : אבל עדיין אנחנו משקיעים היום מיליון ומשהו שקל שאנחנו לוקחים אותו בהלוואה, ואתה... כאילו אנחנו... שנייה רגע, תן לי רגע לשאול את השאלה ואז...

אני אומר, אנחנו הולכים לקחת היום הלוואה בריבית לבנות את השטח הזה, ואנחנו בעצם תלויים בהם שהם יישארו שם.

מר שרון אלפסי : לא תלויים בכלום.

מר רן מנו : כל הכוונה שלנו שקופת החולים תישאר שם, לא צריך שיהיה שם סופרמרקט, אנחנו רוצים את קופת החולים שתישאר פה. האם אנחנו מחייבים אותם להישאר עשרים שנה? פחות מעניין שנקבל ונרוויח 5 מיליון ₪, לי חשוב שקופת חולים תהיה פה.

מר שרון אלפסי : אין התחייבות כזאת שמתחייבת לכל העשרים שנה. היא חותמת איתנו על הסכם עכשיו, שמדבר על תקופה קדימה. אנחנו כרגע חותמים איתם על שכירות לעשרים שנה.

- מר רן מנו :** כשלהם האופציה לקום מתי שהם רוצים, לא?
- מר שרון אלפסי :** הם חתומים לעשרים שנה על הסכם קופת חולים. אם אחרי חמש שנים, עשר שנים – מחליטים שהם הולכים, יש לזה משמעות. זה אומר שהמבנה נשאר שנו,
- מר רן מנו :** אבל אנחנו לא יכולים לחייב אותם? לפחות להתחייב לעשר שנים, לפחות עשר שנים.
- מר מאור הרוש :** דרך אגב, אני חושב שה-300 מ"ר של המרפאה, אם היו יוצאים, מכבי ישלמו הרבה יותר...
- מר רן מנו :** כן, אבל השאלה היא לא מכבי, השאלה היא איזו קופת חולים... פה ביישוב.
- עו"ד עופר רזניק :** זו עסקה עם רווחים.
- מר רן מנו :** אני מבין שיש רווחים.
- עו"ד עופר רזניק :** אז מה הבעיה?
- מר רן מנו :** הרווחים פחות מעניינים אותי, יותר מעניין אותי שתהיה פה קופת חולים.
- מר רן מנו :** ברור, אבל אנחנו דואגים לזה.
- מר רן מנו :** לכן חשוב...
- עו"ד עופר רזניק :** גם וגם.
- (מדברים ביחד)**
- עו"ד עופר רזניק :** אני רואה כחלק מההסכם שהם מרחיבים את השירותים שלהם.
- מר רן מנו :** עופר,
- עו"ד עופר רזניק :** מה החשש שלך?
- מר רן מנו :** אין לי שום חשש מכלום, אני מנסה ליזום משהו שיהיה טוב ליישוב. שרון, בבקשה תקשיבו רגע.
- אני חושב, מכבי זה קופת חולים, שאני מניח פה ביישוב היא גדולה.

עו"ד עופר רזניק: זה לא מכבי, זה לאומית.

מר רן מנו:

לאומית סליחה, לאומית זה זה. אבל השאלה היא עוד הפעם, בסוף היום, אנחנו יודעים היום לעשות בדיקה ולהגיד כמה תושבים פה הם שייכים לכל קופה? יש לנו את האופציה הזאת?

מר שרון אלפסי:

נכון לעכשיו, קופת חולים לאומית יש פה כמעט 1800 בפעם האחרונה שבדקנו.

מר רן מנו:

1800 זאת אומרת, שבהסתדרות, למשל, יש יותר.

מר שרון אלפסי:

לא, אין פה הסתדרות.

דובר:

אין פה כללית.

דוברת:

יש מכבי.

מר רן מנו:

לא כללית... רק 1800 בלאומית?

מר שרון אלפסי:

השאר מתחלק כללית, מתחלק מאוחדת...

מר רן מנו:

כמה תושבים יש פה בהסתדרות?

מר שרון אלפסי:

לא יודעים, אבל זה לא הדיון, רן.

מר רן מנו:

זה כן הדיון.

מר שרון אלפסי:

זה לא הדיון, אני אגיד לך למה זה לא הדיון – כי כרגע הם חתומים על הסכם, שהם משלמים בתום התקופה 5 מיליון ₪. אם הם יצאו מפה, אנחנו משכירים את קופת חולים לאומית, ברור לך שהסכום הרבה יותר גבוה, כי זה חלק מפשרה.

מר רן מנו:

לא יודע.

מר שרון אלפסי:

עובדתית, 40 שנה לא שילמו פה שכירות על המבנה הזה, ולכן כבר יצרנו פה תהליך אחר לגמרי.

מר רן מנו:

זה לא אומר שיהיה יותר גבוה.

מר שרון אלפסי:

בסדר, המבנה יצטרך להיות שלך, אתה צריך לבנות אותו בכל מקרה. היום, הבעיה היחידה שיש לנו, אתה יודע מה הבעיה היותר גדולה שיש? אם היו מחליטים ללכת לנו על הראש, הם הולכים, מגישים מסמכים...

מר רן מנו : יש אפשרות מינימום שנים? עשרים שנה...

גב' קרן מ. רינות : מה האופי של ההסכם? שנייה רן,

מר ענבר לוי : אפשר משפט אחד? האינטרס כאן הוא כמובן ציבורי שלנו, אבל האינטרס הוא של קופת חולים לאומית.

כל הדיון הזה שנמשך כבר כמה שנים מולם, הטענה שלהם שהם השקיעו מיליונים במבנה, וכל הדיון היה – אנחנו רצינו ארנונה ושכירות, והם אמרו... ובעצם, העברתי לך את המסמך של המגרש, בעצם זה מסמך שהוציא המגרש, לאחר שהם השקיעו מיליונים.

להם אין אינטרס, נכון להיום, לעזוב. אלא אם כן קורה איזה משהו, מהפך. אבל האינטרס הראשוני שלהם להישאר כאן.

עוד פעם, כמובן שזה במחירי שוק, כי אם הם יצאו מכאן, ברור שהמחירים יהיו יותר גבוהים. אז אי – יש להם אינטרס שהם יהיו כאן, ולהם יש אינטרס יותר חזק להישאר כאן, כי הם השקיעו הרבה, בסדר?

מר רן מנו : ולכן שאלתי, יש לנו הסכם שאומר עשרים שנה, באופציה שלהם. האם אפשר לקבוע, למשל, 5 שנים או עשר שנים שהם מחויבים? ואז אנחנו יודעים שההלוואה שלנו לפחות,

גב' קרן מ. רינות : 5 בטוח הם מחויבים, לא? ההסכם הוא לחמש פלוס אופציה, פלוס אופציה, פלוס אופציה.

מר ענבר לוי : קרן קרן, לא בחמש שנים. ההלוואה שלנו בוודאי שמכוסה, כי הם משלמים לנו סכומים, אחרי שהם השקיעו. אין להם שום סיבה טובה לעזוב, כי כל מי שיכנס במקומם, ישלם הרבה יותר. זה מה שקבע המגרש בינינו, זה סכומים אחרי שהם השקיעו,

מר רן מנו : כאילו בניכוי ההוצאה.

מר ענבר לוי : בניכוי כל ההוצאה שלהם של מיליונים, בסדר? עכשיו, כמובן שזה צריך לעמוד במבחן הסבירות, כי צריך להעביר את זה גם דרך משרד הפנים, וצריך להביא שמאי ואת כל הדברים

האלה, אבל אחרי ההשקעה שלהם זה סכום סביר. אז עוד פעם, להם יש אינטרס,

מר רן מנו : ההשקעה שלהם, הם הציגו מסמכים על ההשקעה שלהם?

עו"ד עופר רזניק : כן כן, יש מסמכים להשקעה. אתה כבר נכנס לניהול התיק.

(מדברים ביחד)

מר ישראל מאיה : לא, זה לא נגמר, סליחה, אני רוצה לדעת, אנחנו לוקחים הלוואה...

מר ענבר לוינ : שנייה רגע, עוד משפט אחרון,

מר ישראל מאיה : כן, בבקשה.

מר ענבר לוינ : אחרי כל הסיפור של המגשר, גם בית המשפט, כאילו, סמך את ידו על זה. אז עוד פעם, אני עוד פעם, לא עברתי על הנספחים, איזה נספחים הוגשו להם. אבל בן אדם, מגשר רציני, במשך כמה שנים ניסו להגיע למתווה הזו, אחרי שהם השקיעו...

מר ישראל מאיה : ענבר, למה אני צריך ללכת לבנק לקחת הלוואה, כשהם יכולים לתת לי את ההלוואה ואני אקזז להם את זה בשכירות?

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוינ : יותר זול ככה.

מר ישראל מאיה : יותר מהבנק?

מר ענבר לוינ : כן. תאמין לי שחשבנו... הלכנו להיוון, וזה לא... עכשיו כל העניין זה רעיוני. Once אתם תאשרו את זה, ולהזכירכם, כבר דיברנו על זה באחת המליאות בעבר, ואנחנו עוד פעם, ואז דיברנו על זה, לא זוכר בינואר, בפברואר. אנחנו ניקח את ההלוואה, עוד אין לי את הפרטים.

שם, אחרי שאתם אומרים בסדר, אני פונה מחר לבנקים, מבקש הצעת הלוואה, להערכתי, בין 10 ל-15 שנים, הריבית תהיה, להערכתי, אני אומר עוד פעם, מבדיקה ראשונית, כפריים. אולי יש פה סיכוי לפריים מינוס 0.1,

דובר : כשאתה ממשכן את הנכס.

מר ענבר לוינ : כן כן.

דובר : ממשכן נכס לא שלנו?

מר ניסים אלקובי : זה מה שאתה צריך, אתה קונה אותם.

מר ענבר לוינ : אני אומר לכם אחרי שעשיתי... זו עסקה כלכלית טובה מאוד, בסדר?

גב' קרן מ. רינות : ענבר, שאלה,

מר ענבר לוינ : כן?

גב' קרן מ. רינות : אם הבנתי נכון, כשאנחנו משלמים ריבית, אז משרד הפנים במענקי האיזון מחזירים חלק ממנו?

מר ענבר לוינ : כן.

גב' קרן מ. רינות : אז זה מוסיף לכדאיות של העסקה.

מר ענבר לוינ : ודאי שכן.

מר מאור הרוש : לכמה שנים אתם נותנים את ההלוואה?

מר ענבר לוינ : צריך לבדוק, לפי דעתי בין 10 ל-15 שנה. אני אמרתי עוד פעם, לא רוצה... אנחנו דיברנו במליאה הקודמת על מה אנחנו הולכים לזמן קצר, הזמן קצר שלנו, אתם זוכרים? זה פריים... פתחתי את זה פלוס 0.9, זה יהיה משהו סביב הפריים.

מר רן מנו : זה יהיה קרן נפרדת? כלומר, הכניסה של הכסף מהשכירות תלך ישירות, קודם כל, להחזר ההלוואה? או שזה יתערבב בתקציב ותצטרך לשלם את זה?

מר ענבר לוינ : לא, זה לא נפרדת. לא. התב"ר, סליחה... רן לא,

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : אני מצטערת רגע, אני מבקשת שתחזרו על זה. אני מאוד קשה לי להיות מרוכזת עכשיו, אני חייבת להגיד בכנות. לי יש קושי עכשיו להמשיך את הישיבה ולהצביע כרגיל, אז אני אומרת את זה פה. אז אם אפשר לחזור רגע...

מר ענבר לוין : אז אני אחזור, בקצרה.

גב' לימור שחק : כן?

מר ענבר לוין : יש מבנה של קופת חולים, שהיה פה הרבה מאוד שנים.

גב' לימור שחק : אוקיי.

מר ענבר לוין : המועצה ניסתה לקבל שכירות ודמי ארנונה. הגיעה לבית המשפט בתביעה, נעצרה. למה? כי הקרקע, אין לנו זכות בקרקע, את לא יכולה לגבות.

היה דיון של שנים, מתמשך שנים, כולל מגשר. טענו גם קופת חולים שהם השקיעו, והם השקיעו מיליונים במבנה.

אחרי שנים, עם המגשר ומול רמ"י, קיבלנו הצעה לרכישת הקרקע,

מר רן מנו : רכישת הקרקע? או רכישת המבנה?

מר ענבר לוין : רכישת הקרקע והמבנה שעליו.

מר רן מנו : לא, כי הקרקע שייכת להסתדרות הציונית.

מר ענבר לוין : אנחנו קונים את זה מרמ"י.

מר רן מנו : וזה יהיה שלנו?

מר ענבר לוין : שלנו רשום.

מר רן מנו : בטאבו?

מר ענבר לוין : מיליון שמונה מאות, יהיה רשום, יש לנו את המסמכים, קיבלנו אותם,

עו"ד עופר רזניק : זה לא טאבו.

מר רן מנו : אז איפה תרשום אותו?

גב' קרן מ. רינות : ההסתדרות הציונית.

מר רן מנו : ההסתדרות הציונית זו חכירה לשנים.

עו"ד עופר רזניק : זה רישום מנהל, יש...

מר ענבר לוין : כמו כל מבני הציבור.

מר רן מנו :

אבל על מבני הציבור לא שילמתי כסף חוץ מהבניה.

מר שרון אלפסי :

הבעיה הגדולה, שיש לנו פה עוד חלקות כאלה, מבנים כאלה שצריך לעשות להם מסמכי קרקע. עשינו תהליך של מיפוי וזה אחד מהם. זה אומר שהמבנה לא שלנו. זה אומר שהיום, אם קופת חולים לאומית מחליטה, ואנחנו לא הולכים להסכם הזה, הם יכולים להגיש בקשה לקנות את הקרקע, את המבנה הזה, כי הם כבר בנו אותו, בסדר? כמו שאתה קיבלת ולא שילמת על הקרקע מול ההסדרות.

מר רן מנו :

הם לא יכולים לקנות.

מר שרון אלפסי :

הם יכולים. הם יכולים לעשות בדיוק את אותו תהליך כמו שלי.

מר רן מנו :

הם לא בעלי הקרקע.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש :

בעלי רשות. הבית שלך היום סחיר? הבית שלך היום סחיר עם הגבלה בבניה?

מר רן מנו :

לא, אין לנו הגבלה.

מר מאור הרוש :

בהתאם לתב"ע, בסדר? הבית שלך היום סחיר? אותו הדבר, אתה יכול למכור את הבית שלך? הם יכולים לעשות את אותו הדבר, ואנחנו לא נראה מזה לא שכירות ולא כלום, והם ימשיכו אותו הדבר, כמו שהיה ארבעים שנה.

זה אמרנו, את זה אנחנו רוצים למחוק.

מר ענבר לוי :

אחרי שאנחנו יהיה לנו את הכסף לשלם לרמ"י, יש לנו את השובר את המיליון שמונה מאות הזה, 620, הקרקע שלנו, המבנה שלנו ואז על זה נכנס מול קופת חולים לאומית.

מר דורון שרעבי :

המבנה גם יהיה שלנו?

מר ענבר לוי :

גם המבנה.

דובר :

גם הקרקע, גם המבנה?

מר ענבר לוי :

בוודאי.

מר דורון שרעבי : ואז אנחנו, בעצם, אחראיים על תפעול המבנה? או שהם אחראיים על זה?

מר ענבר לוי : ואז, לימור?

גב' לימור שחק : כן?

מר ענבר לוי : להם יש אינטרס מאוד רציני להיות כאן. עוד פעם, הם השקיעו מיליונים במבנה, וזה המקרה של מגשר שעבד על זה... מקצוען.

גב' לימור שחק : והכסף? עכשיו לוקחים הלוואה בשביל לשלם?

מר ענבר לוי : אנחנו לוקחים הלוואה, ונקבל תשלומים,

גב' לימור שחק : ואנחנו מצפים לקבל את זה בהמשך מהם.

מר ענבר לוי : פרויקט כלכלי לכל דבר. לימור, יש לנו עוד שלב, אחרי שזה יאושר כאן, אחד המתווה של הבנקים, אם יהיו לי הצעות טובות, אני אחזור אליכם במייל. 2 – גם משרד הפנים, להזכירכם, אנחנו באיזה סוג של תוכנית, ובדקתי ראשונית עם משרד הפנים, אמרו – רבותי, גם רשות שיש להם בעיות, אם יש לכם תוכנית כלכלית אמיתית, וזו תוכנית כלכלית...

גב' לימור שחק : אולי הם היו יכולים לחסוך לנו את הדיון הקודם בעניין.

מר רן מנו : בפעם האחרונה שאני דיברתי עם המפרק של החברה לפיתוח, הוא אמר לי שיש לו מיליון ₪ בקופה. למה אנחנו לא לוקחים את החברה לפיתוח, לוקחים את המיליון ₪, לוקחים מתוך החברה לפיתוח רק עוד 600 ומכניסים את החלק בתוך החברה לפיתוח...?

מר שרון אלפסי : עשינו הפוך על הפוך. החברה, כרגע, לא אצלך. גם אם יש בה מיליון ₪, טוב?

עשינו הפוך על הפוך, אמרתי שאת הסכום הראשוני, את התקופה הראשונה, אנחנו ננסה לדרוש ממנו בהתחלה. ואז כבר שמה, יש לנו כבר כמעט 1,400,000, בתקופה הראשונה. זה תהליך שיותר קל לנו לעשות. לקחת את התקופה הראשונה, שזה סך הכול 1,230,000...

מר רן מנו: אם זה יהיה תחת החברה לפיתוח, לא נצטרך הלוואה כל כך גדולה.

מר שרון אלפסי: אתה גם פה, אותו הדבר. אם אני מקבל את כל הסכום באיגוס, בתקופה הראשונה, בהנחה... אז אנחנו... בסדר, אז תהיה לנו הלוואה הרבה יותר נמוכה, תוכל להחזיר הרבה יותר, או לפחות לנשום. טוב, הלאה.

מר ענבר לוי: אז עוד פעם, מה שאני מבקש כאן זה אישור עקרוני.

מר מאור הרוש: אחר כך יהיה עוד אישור לביצוע הלוואות?

מר ענבר לוי: כן, אבל זה סליחה, זה לא משהו שאנחנו נמתין. אני אקבל את ה...

מר מאור הרוש: אנחנו נותנים אישור עקרוני לקבלת הצעה.

מר ענבר לוי: לקבלת ההצעה, ואז אני שולח לכם את זה במייל. אין לי עוד פעם, איזה משהו... אני לא חושב שמישהו יש לו משהו ערכי להגיד, אם זה בנק א' או בנק ב', אם זה שש אגורות...

מר מאור הרוש: לא, מעניין אותי לפחות שנות הלוואה. כמה שנים הלוואה.

מר ענבר לוי: אני אומר עוד פעם, אני עשיתי תחשיב, גם שלחתי את זה בשעתו לבנק. זה כלכלי בכל חלופה, בסדר?

דובר: עומס המלוות פחות רלוונטי פה... בניגוד למלוות האחרות שאנחנו מייצרים.

מר רן מנו: חבר'ה, אני חושב שהבנתי מה מאור אומר, מאור אומר – אני לא רוצה שזה יכביד עליי.

מר ענבר לוי: הבנתי, בגלל זה אני אעשה את התחשיב, הוא יקבל את זה...

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוי: זו העבודה שלי, בסדר? השלב הבא, עוד משפט אחד, כל מה שנעשה כאן אחרי הרכישה, יש לנו עוד שלב מול משרד הפנים, מעבר להלוואה שהוא יאשר לנו, בעצם להשכיר את הנכס למעל חמש שנים, בעצם גם התהליך מול משרד הפנים, יבדוק את הכדאיות של זה, זה תהליך שייקח כמה חודשים טובים,

שגם הוא ירצה לקבל את האישור, שאנחנו לא עושים כאן איזו מתנה או משהו כזה. עוד פעם, הערכת שמאי וכדומה.

מר שרון אלפסי: טוב. אוקיי. אישור לרכישת זכויות מבנה קופת חולים לאומית, מי בעד?

מר ענבר לוי: זה גם אישור עקרוני ללקיחת הלוואה לנושא.

מר שרון אלפסי: בסדר.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר רכישת זכויות – מבנה קופ"ח כללית.

5. אישור מסגרת הלוואות לשנת 2025 במסגרת תכנית ההתייעלות.

מר שרון אלפסי: סעיף 5, ענבר.

מר רן מנו: לא כתוב אישור עקרוני.

מר שרון אלפסי: בתב"ר.

מר ענבר לוי: באישור של התב"ר. סעיף מספר 5 – בדיון שהיה כאן על אישור התקציב בהמשך לדיונים מול משרד הפנים, אותו כנ"ל. תוכנית ההתייעלות, בעצם, כל מה שהיא אומרת, שבעצם מאחר והמועצה במצב קשה, היא נכנסת לתוכנית התייעלות, ובתמורה משרד הפנים נותן לה אפשרות לקחת הלוואות על פני שלוש שנים.

ההלוואות לא יתנו לנו במכה אחת, הלוואות נותנים, כפי שראיתם בתוכנית, הן מחולקות. בעצם, מה שאני צריך עכשיו כגזבר, לפנות לבנקים, לבקש הצעה. עוד פעם, בגדול מדובר על 18 מיליון ש"ח בשלוש שנים, הסכום לא סופי, אבל הוא ישתנה. הוא אמור להשתנות, ואני לא רוצה לחזור על הדיון – הלוואה, זה לא חוב ברשויות מקומיות, אבל זה עוד פעם, זו הגדרה, בהגדרה.

לעצם העניין, כמו שהנכס הזה הוא לא רשום בספרים של המועצה, כי ככה עובדות רשויות מקוימות, זה שונה. וכפי שאמרה קרן ובצדק, חלק מההסדר נכנס לך אחר כך למענק, יש פה סוג של תחשיב, בקצרה, אבל זו הדרך היחידה שלנו לנשום.

אני שאלתי אותך בישיבה הקודמת, אחרי שהעבירו את העלאת הארנונה, שאלתי אותך מה זה נותן לנו ממשד הפנים. אתה אמרת לי – זה נותן לנו תקציב איזון של 18 מיליון.

מר רן מנו

כששאלתי אותך אם תקציב האיזון הזה הוא הלוואה, אמרת לי – לא, זה מענק. אז עכשיו אני מבין שה-18 מיליון זה לא מענק.

ככה נראה תקציב איזון.

דובר

זה מה שהוא אמר לי.

מר רן מנו

מה זה תקציב איזון?

דובר

לא לא, מענק...

מר רן מנו

(מדברים ביחד)

אני דיברתי איתך בארבע עניים, שאלתי אותך עכשיו כשהעברת, אמרת לי – 18 מיליון, חבל שאני לא מקליט אנשים, 18 מיליון ואז שאלתי אותך אם זו הלוואה, אמרת לי – זה תקציב איזון.

מר רן מנו

אז עכשיו, רגע, בוא נסדר את זה, אז אנחנו מדברים על 18 מיליון, שזו הלוואה נוספת.

הלוואה שהמועצה תיקח, 18 מיליון ש, זה לא סביר הסכום. הוא ייסגר רק אחרי שיהיה את הדו"ח הכספי המאושר על ידי משרד הפנים בעוד כמה חודשים. אבל סדרי גודל של 18 מיליון ש על פני שלוש שנים.

מר ענבר לוין

שזו הלוואה על הלוואות שכבר קיימות לנו.

מר רן מנו

זו הלוואה בתוספת להלוואות הקיימות.

מר ענבר לוין

עכשיו, אמרת לי בזמנו, שאתה לוקח את ה-18, שאלתי אותך מה אתה עושה ב-18 מיליון, אני אנסה להזכיר לך, אמרת לי – 10 מיליון אני מכניס לקרנות, לכסות את החובות, ו-8 מיליון יש זה לחובות הכלליים שיש, נכון?

מר רן מנו :

דומה.

מר ענבר לוי :

דומה. זאת אומרת שבעצם היום אנחנו לוקחים את הכסף הזה, במקום להפעיל אותו ולהביא כסף חדש, אנחנו סוגרים חובות, ואז אנחנו בעצם מתאפסים עוד הפעם על כלום, וכשצריך להוציא עוד הפעם כספים, לאיפה נלך? נלך לקרנות?

מר רן מנו :

סליחה, קצת... אני לא מנהל את הדיון, יש שני דיונים. יש דיון לדוגמה, האם נכנסים לתוכנית ההתייעלות – כן או לא? כרגע הדיון,

מר ענבר לוי :

אוקיי.

מר רן מנו :

עכשיו, אם אתה רוצה שאני אסביר עוד פעם את הדיון הקודם, אני מוכן. אבל זה...

מר ענבר לוי :

תראה, אתה מבקש לקחת הלוואות בלי שאנחנו נבין לאן ההלוואות האלה הולכות.

דובר :

זה היה בדיון הקודם, אני מוכן...

מר ענבר לוי :

רגע שנייה, תתחיל קודם כל כמה ההלוואות, על פי אבני דרך של 2025. כרגע יש מסגרת הלוואות אחת של 2025. שלושה מיליון, בעצם, בהעלאת צו הארנונה, ושלושה מיליון נוספים על?

מר מאור הרוש :

עוד לא סגור. בעצם העניין שאנחנו אישרנו כאן את העלאת הארנונה, כבר מזכה אותך בסכום מסוים.

מר ענבר לוי :

צעדים נוספים שנעשה במהלך השנה, ... לביצוע הכספי שלנו בחציון, יזכה אותנו. יש צעדים, אני יכול לעבור אותם אחד אחד. אבל בגדול, הרעיון הוא שהשנה, המועצה לוקחת שישה מיליון יש הלוואות.

ה- 18 מיליון על פני שלוש שנים שהיא לוקחת, כן, יש לנו בעצם כסף בקרנות, יש לנו קרנות אבל אין לנו שם כסף, ויש לנו חובות לספקים. בעצם...

מר רן מנו : אז אתה לוקח את הכסף, ומכניס לקרנות.

מר ענבר לוין : עוד פעם, כשאנחנו...

דובר : כמה חובות ספקים כרגע?

מר ענבר לוין : שנייה, אין לי תשובה.

דובר : זה יותר חשוב.

מר שרון אלפסי : אנחנו מקבלים את ה-6 מיליון.

דובר : מה אתה עושה ב-6 מיליון?

מר ענבר לוין : על פני שלוש שנים אתה מתאזן.

מר רן מנו : סליחה, ענבר, תענה על מה שאני שואל, לא על מה שאתה רוצה. אתה מקבל 6 מיליון בשנה הזאת, ב-25, לאיפה הכסף הולך?

מר ענבר לוין : יתחלק, אני אסביר לך,

מר רן מנו : תסביר לי, אני מקשיב.

מר ענבר לוין : על פני שלוש שנים,

מר רן מנו : שלוש שנים זה 18 מיליון.

מר ענבר לוין : תן לי,

מר רן מנו : אני מדבר על השנה, למה...?

מר ענבר לוין : הבנתי,

מר שרון אלפסי : תן לו לענות רגע, תן לו לענות.

מר ענבר לוין : אני לא יכול להגיד לך כל שקל לאן הולך, אני לא יכול. אני יכול להגיד שהתוכנית אומרת שאחרי שלוש שנים יהיו לך 18 מיליון ותהיה מאוזן. זה אומר שהכסף שמשכת מקרנות, יהיה, יוחזר לקרנות.

2 – לא תהיה חייב לספקים. ברגע שאתה מאוזן, אז יש כסף.
אבל אני לא יכול להגיד לך...

מר רן מנו : זה האיזון?

מר ענבר לוי : שנייה, אתה שאלת שאלה.

מר רן מנו : ברגע שאני מאחד את הקרנות, אני סוגר את החובות בקרנות,

ואני סוגר את החובות לספקים, אז אין לי חובות בקרנות
ולספקים, אבל אין לי בשוטף, אז מה אני עושה? אני הולך עוד
פעם לקרנות, בלי שאף אחד רואה, ואני עוד פעם...

מר ענבר לוי : לא.

מר רן מנו : זה מה שיקרה. זה מה שאתה אומר.

מר ענבר לוי : אתה רק חוזר לדיון על התקציב. הרעיון הוא שאנחנו רשות

שעובדת בצורה מאוזנת, כן. זה מה שמציגה התוכנית שלנו,
בסדר? טוב או לא טוב, לכם העלו ארנונה, לכם כל מיני
צעדים, שבעזרת השם יהיו.

לעניינינו, אחרי שלוש שנים, בשנה השלישית, אנחנו צריכים
להיות מאוזנים. זה אומר שסיימנו את השנה מאוזן, בעזרת
השם. זה אומר שיש לנו, הכנסנו את כל הכסף לקרנות, או אם
יהיו עוד קרנות נוספות לצורך הכסף, אנחנו לא חייבים
לספקים.

מר רן מנו : תחושת הבטן שלי, שאתה מסתכל כל הזמן על מה שמשרד
הפנים מבקש שנהיה מאוזנים, כאורים ותומים.

מר שרון אלפסי : לא.

מר רן מנו : כל מה שקורה למטה,

מר שרון אלפסי : זה הבסיס שלך, אתה כרשות צריך לנהל מאוזן.

מר רן מנו : יכול להיות שאני טועה, אני רוצה...

מר שרון אלפסי : לא, אז אני אומר,

מר רן מנו : יכול להיות שאני טועה. אני מסתכל על מה שהוא אומר, זה
שבעצם משרד הפנים רוצה שאנחנו נהיה מאוזנים.

מר שרון אלפסי : בצדק.

מר רן מנו : עוד שנה, או שנתיים, עוד שלוש, הוא רוצה,

מר שרון אלפסי : הוא רוצה ממחר, שאתה תתנהל מאוזן.

מר רן מנו : כן, אבל זה לא יקרה. ושנינו יודעים שזה לא יקרה.

מר שרון אלפסי : לא משנה, אבל זה בדיוק הסיפור.

מר רן מנו : זאת אומרת שהוא ייתן לנו זה, ואנחנו צריכים להיות מאוזנים, נגיד ב-2028, בסדר? נהיה מאוזנים. מה זה מאוזנים? מה ההכנסות, מה ההוצאות, מאוזנים.

אבל מתחת לשטח, יש לנו חובות, יש לנו הלוואות, יש לנו כספים שנכנסים לקרנות ועכשיו אני אומר שוב, 18 מיליון, במקום שילכו לשוטף, במקום שילכו לייצר הכנסה נוספת, הם נכנסים 10 מיליון לקרנות, 10 מיליון לחובות. אנחנו עוד הפעם באפס, ועכשיו מה? כשנצטרך כסף, מאיפה ניקח? מהקרנות?

מר שרון אלפסי : עכשיו תורי? כל מה שנעשה פה עכשיו, זה א' – יש לנו היום חוב כלפי הקרנות. למה? הקרנות לאורך השנים איזנו את התקציב. בסוף השנה היו מגיעים ואומרים – יש לנו גירעון של 4 מיליון ₪, לקחו מהקרן, הכניסו 4 מיליון ₪.

מר רן מנו : זה אנחנו יודעים.

מר שרון אלפסי : מכירים את כל התהליך.

המועצה כמועצה היא כמו מלכ"ר, אנחנו אמורים להתנהל באיזון תקציבי. מה אתה מוציא, זה מה שאתה צריך להכניס. מה אתה מכניס, זה מה שאתה צריך להוציא. אתה לא יכול להתנהל בגירעון.

בשנים האחרונות התנהלו פה בגירעון בגלל המצב של המועצה, אין מקורות הכנסה. לצערנו הרב אנחנו מכירים את זה כולנו.

התפקיד שלנו בתוך המערכת הזאת, זה לייצר מקורות הכנסה אחרים, לראות איך אנחנו בונים, אבל זה לא קורה ביום. זה בונה תהליכים.

ולכן, משרד הפנים הגיע ואמר – אתה כדי להתנהל באיזון תקציבי, עם כל החלומות שלך, אתה צריך לעשות כמה תהליכי התייעלות, זה הרעיון. פה במענקי האיזון, בכסף שאנחנו לוקחים לטובת ההלוואות, כל מה שאנחנו עושים בתהליך ההתייעלות, זה לקבל הלוואות כדי להתנהל באיזון תקציבי, או לאפשר לנו להגיש תקציב גירעוני למשרד הפנים, כדי שנוכל לתת תשובות ברמה סבירה, זה חלק מהתהליכים שאנחנו עוברים פה.

אבל אנחנו צריכים להתנהל באיזון תקציבי. אוהבים את זה, לא אוהבים את זה, יכולים, לא יכולים, זה בדיוק מה שאנחנו צריכים לדעת לייצר.

מר רן מנו: אבל שרון, זה בדיוק מה שאני חושש.

מר שרון אלפסי: עכשיו, את הסיפור של ההלוואות, משרד הפנים,

מר רן מנו: שאנחנו הרי הכנסות מאזור התעשייה, ומהסכמי הגג שדורון עובד עליהם, אנחנו לא נראה לפחות לפני 2030. אז עכשיו, אנחנו...

מר שרון אלפסי: זה לא נכון, עזוב, היינו בדיון הזה. בסדר גמור, פחות רלוונטי.

מר רן מנו: ... אני לא יודע, זה מה שאני חושב.

מר שרון אלפסי: אין בעיה.

מר רן מנו: עכשיו אני, מה לעשות? לא בונה על מה עוד לא ראיתי ועוד לא נמצא, אני בונה רק על מה שנמצא. זאת אומרת, שאם אנחנו לא רואים שום הכנסה, אנחנו בינתיים נכנסים להלוואות, הלוואות זה ריבית, ואנחנו נמצא את עצמנו בעוד שנה...

מר שרון אלפסי: לא, הסיפור של הריבית, הלוואת האיזון,

מר דורון שרעבי: משרד הפנים אומר – אני נותן לך הלוואה, אני לא נותן לך מענק איזון.

מר שרון אלפסי : לא, הוא אומר לך יותר מזה, שנייה,

מר רן מנו : בסדר, זה אומר שאני חייב להסכים למה שהוא אומר?

מר שרון אלפסי : לא. אני אומר לך יותר מזה, רגע נו,

מר רן מנו : מה אתה עושה? כי אתה...

מר שרון אלפסי : אבל אני פותר לך את הבעיה, רן שנייה. רן אני פותר לך את הבעיה. משרד הפנים...

מר רן מנו : המועצה תמיד תהיה גירעונית, כי המועצה הזאת, כרגע אין לה שום הכנסות. היא תמיד תהיה גירעונית. עכשיו השאלה היא אם אנחנו דוחים את הקץ, ובכמה זמן. כי כל הלוואה כזאת עולה לנו ביוקר.

מר מאור הרוש : יש לי שאלה, שנייה רגע, רגע, תן להגיד מילה אחת, שנייה. יש לך עסק, יש לך 18 מיליון ש"ח חובות. אתה הולך לבנק – אתה רוצה לסגור את החובות האלה עכשיו, נכון? פורס את זה לעשרים שנה.

הרשות לא יכולה היום לקחת 18 מיליון ש"ח, כי על כל מיליון שאתה רוצה לחתום, לבקש מהבנק, משרד הפנים צריך לחתום לך על זה. אתה לא יכול לבוא לבד.

חלף אולי יכולה, חברה ציבורית אולי יכולה, אנחנו לא יכולים. אנחנו צריכים שמשרד הפנים יחתום לנו על כל שקל שאנחנו רוצים לקחת הלוואה.

עכשיו יש לך, יש לנו מצב נתון, ראינו אותו כולנו, 19 מיליון ש"ח, 19.5 מיליון ש"ח גירעון מצטבר, שוטף... הכול ביחד. ... אני לא מסכים לקחת 19 מיליון ש"ח.

בוא תעשה תהליך של תוכנית התייעלות, בהתאם להתקדמות תוכנית ההתייעלות שלך, ולפי אבני דרך, אני אתן לך עכשיו לשלושה מיליון...

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : שנייה, לא סיימתי, שנייה. בסוף, את ה-18 מיליון אני אקבל. מה התפקיד שלי לייצר בדרך? איזון תקציבי, על ידי התנהלות

בצמצום והכנסה ו-1001 דברים שרשומים בפנים, וגם כאלה שלא רשומים.

מר רן מנו : מאור, אני יכול לענות לך?

מר מאור הרוש : באהבה.

מר רן מנו : ההבדל בין מועצה מקומית לחברה פרטית, היא שחברה פרטית, אם יש לה 18 מיליון והיא לא מצליחה לעשות הכנסות, לא הלוואות, הכנסות, היא פושטת רגל.

מר מאור הרוש : אין בעיה.

מר רן מנו : אנחנו פה מועצה, שאנחנו כנראה לא נפשוט לעולם רגל, יש משרד הפנים מאחורינו תמיד, הוא לא ישלח פה 6000 הביתה. ולכן,

מר מאור הרוש : מה זה ישלח אותך הביתה?

מר רן מנו : הוא לא יסגור את הברז.

מר מאור הרוש : שלוש אפשרויות עומדות בפני משרד הפנים, ועדה ממונה, ועדה קרואה או מועצה אחרת, זה האפשרויות.

מר רן מנו : אתה מדבר על משהו שאני לא מתכוון אליו. אני מתכוון שאת החברה הזאת, משרד הפנים לא יסגור ויגיד לאנשים – תלכו מפה. הוא חייב לעזור באיזושהי דרך, אתה מסכים איתי? עזוב מה הוא יעשה, זו לא שאלה עכשיו.

ברור לכולנו, ששלושת הדברים האלה, אף אחד מהם לא טוב, ברור לכולנו. אבל אני שואל את עצמי שאלה כזאת, אם אני רוצה בעוד שנה או בעוד שנתיים, גם להיות מאוזן תקציבית – אני חייב להיות מאוזן תקציבית, כי בסופו של דבר הלוואות תמיד יש לכולם.

אני לא רואה איך זה קורה אם אין הכנסות. אני רואה שאנחנו לוקחים הלוואות על הלוואות על הלוואות על הלוואות, ואנחנו בסופו של דבר מגדילים את ההלוואות שלנו.

מר שרון אלפסי : רן, אני מתנצל, קודם כל תבוא ותצטרף, כמו שהצעתי לך תמיד, תבוא תצטרף ותהיה חלק מהתהליכים, ואז תבין שיש מקום אחר לגמרי. אנחנו כבר נמצאים,

מר רן מנו : אני לא רוצה להצטרף...

מר שרון אלפסי : אני לא רוצה אותך בקואליציה, ויתרתי עליך כבר.

מר רן מנו : אתם יושבים בישיבת הנהלה, ואתם מקבלים...

מר שרון אלפסי : אתה לא שם, נכון. אתה לא חלק מהקואליציה, בסדר? אבל זה לא שם. הסיפור הוא והצעתי לך את זה אלף פעם, תהליכים שקורים פה, ביקשתי שתהיה חלק. אי – בגלל הידע המשפטי שלך, שתיים – אולי יש לך רקע שאתה יכול גם לתרום בו. וזה, דיברנו על זה לאורך כל הדרך.

בחרת לא להיות שם, אז זה בסדר, אני לא אומר לך כלום, איך שאתה רוצה. ולכן, אתה כרגע אומר את מה שאתה אומר. שתיים, שנייה...

מר רן מנו : אני לא בחרתי כלום, אני רק אומר לך דבר אחד, ... לשלושה חודשים הסיעה שלי תומכת בכל מה שקורה פה ביישוב.

מר שרון אלפסי : מצוין.

מר רן מנו : יום אחד אנחנו, פעם אחת החלטנו שאנחנו רואים את הדברים אחרת, תראה איזה בלגאן נהיה, ואלו צעקות נהיו, ואלו קללות נהיות, ואיזה... נהיה, וחבל על הזמן.

אגב, אתה אומר – בוא תהיה חלק. אני עזוב, חלק או לא חלק, אנחנו פה חלק, כולנו. ואני צריך כדי להצביע עבור הלוואה שאתה הולך לקחת, אני צריך להבין מה התועלת שלה.

מר שרון אלפסי : אין לי בעיה.

מר רן מנו : אוקיי.

מר שרון אלפסי : סיפור ההלוואות, תחת משרד הפנים, במסגרת תוכנית ההתייעלות, מגיעות לידי ביטוי במענק האיזון. זאת אומרת, שאם עד היום אנחנו מקבלים שבעה מיליון ש"ח, הצלחנו

להגדיל בעוד 1.4 מיליון בשנה שעברה, הסיפור של הריביות יגיע לידי ביטוי במענקי האיזון.

זה אומר שמענק האיזון השנה, יהיה 9 מיליון ₪, סתם זרקתי מספר, בסדר? ולכן, מה שאנחנו לוקחים בקרן, זה חלק מזה מוכר 90%, אני צודק ענבר? כמעט 90% מה... מוכרות בתוך מענקי האיזון.

ולכן, זה נכון לרשות כמו שלנו, לקחת הלוואות, חבר'ה, אריאלה. זה נכון על רשות כמו שלנו, ואין מה לחשוש, כי היום אנחנו בעומס מלוות יחסית נמוך, גם לרשות כמו שלנו. כמה שזה נראה אמורפי.

עדיין יש לנו את היכולת לקחת הלוואות ולהמשיך להתנהל. כמובן שעדיף לשלם מיליון ₪, מאשר עכשיו להיכנס לגירעון של 18 מיליון ₪, ברור לגמרי. ולכן...

אני מסכים איתך, אבל אחרי שאתה תיקח את ההלוואה של ה-18 מיליון, אנחנו נעמוד על, פחות או יותר, 38 מיליון הלוואות, שזה מעל 50% מהתקציב?

מר רן מנו :

מר שרון אלפסי : לא.

מר רן מנו : יש לנו היום 15 מיליון מלוות...

זה בדיוק מה שאני אומר לך, זה בדיוק מה שאנחנו אומרים, לא, זה לא המקום.

מר שרון אלפסי :

מר רן מנו : אין לנו 15 מיליון?

גב' לימור שחק : אז כמה יש?

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : ... ועוד 15 ועוד 18 מיליון עכשיו, כמה אנחנו מגיעים?

מר שרון אלפסי : אז תן לו להסביר.

אחד – זה לא משנה לכולם, אני חוזר על זה הרבה פעמים, הלוואה ברשות מקומית, זה לא נרשם כמו שהמבנה לא נרשם, גם ההלוואה לא נרשמת. זה הכללים של רשות מקומית. ככה

מר ענבר לוין :

רשויות מקומיות עובדות, בניגוד לעסקים. זה כללים שונים.
אחד.

שתיים – כן, היום יש לנו 15, אנחנו ניקח על פני שלוש שנים
18, בינתיים אנחנו נחזיר. אבל בתוכנית העיקרית, לוקחת
בחשבון את הריבית שאנחנו משלמים, את הקרן והריבית. זה
נלקח כהוצאה. על כן, בהחלט, גדלה ההוצאה שלנו להחזר
הלוואות בשלוש השנים הקרובות, אבל במקביל גם אנחנו
מתייעלים יותר מזה. סך הכול, זו התוכנית.

כרגע, הדיון עוד פעם, התוכנית אושרה, כרגע הדיון הוא רק
על מה שאושר, בסדר? אני חושב ש...

דוברת: אם היינו נגד התוכנית, אנחנו לא יכולים לאשר את זה, מי
שהיה נגד.

דוברת: אז ההתייעלות הזאת, היא בעצם על חשבון התושבים.

מר שרון אלפסי: חבריה, יאללה, ענבר...

מר ענבר לוי: אני, כפי שאמרתי התוכנית,

דובר: אפשר לקחת הלוואה יותר גדולה...

(הערות מהקהל)

דובר: שרון, אנחנו על סף...

מר שרון אלפסי: אליקו, זה דיון כרגע, תן לנו, אנחנו יש לנו פה להעלות כמה
תב"רים, אנחנו ברבע שעה מסיימים את הכול, תנו לנו כמה
דקות, בסדר? הבטחתי לכם זכות דיבור.

מר ענבר לוי: בקצרה, עוד פעם, אפשר את תוכנית ההתייעלות,

דוברת: איך אפשר להמשיך לנהל ישיבה? כשאנחנו עכשיו מסבירים
מה עובר על הנשמה שלנו, שרצחתם אותה, ואתה ממשיך
כאילו כלום.

מר רן מנו: אנחנו נשב איתכם אחרי כמה שתרצו. בהנחה שראש המועצה,
כמובן, יסכים, נשב... אבל חייב, כי משרד הפנים קובע את זה.

דוברת: אכזבה, אכזבה. ברמות קשות. אכזבה.

מר ענבר לוינ:

סליחה, התוכנית עוד לא נחתמה במשרד הפנים, אבל היא תחולק. ואמרתי, כ-6 מיליון ₪ בשנה, לפי השלבים של אבני הבוחן שמשרד הפנים יגדיר. כנ"ל, אני אפנה לבנקים לקבל תנאי הלוואה, ואחזור אליכם. אז אני עוד פעם, זה יהיה קצר, נעשה את זה במייל.

אני מניח, כנ"ל... חבר'ה, סביב הפריים או משהו כזה, להערכתי תנאי הלוואה לתוכנית התייעלות, הם שונים מתנאי הלוואה של רכישת זכויות, כשזה משהו כלכלי. אודה לאישורכם, חישוב כללי. אבל עוד פעם, אני אחזור לחברי המליאה...

מר ישראל מאיה:

אני חושב שעל... אי אפשר להצביע. אני מציע שאתה תבוא להנה, או שתשלח לנו נתונים מלאים על כל המארג הזה, ורק אחר כך, אחרי שנקרא, נבין ונדע בדיוק מה, נוכל להצביע. בינתיים אין לי מה להצביע.

מר רן מנו:

נגיד ו... אם מצביעים פה נגד ההלוואה הזאת, מה זה גורם?

מר ענבר לוינ:

לא תאשרו את ההלוואה? כל מה שרצינו, כל מה...

מר ישראל מאיה:

אין בעיה, נאשר הלוואה, אבל ברגע שיהיו לנו את הנתונים, בינתיים אין כלום.

מר ענבר לוינ:

סליחה, כל מה שביקשנו, וכל ה... בשביל מה אנחנו צריכים הלוואות? אנחנו לא צריכים. זאת אומרת שה... סליחה, לא צריכים הלוואות, לא רוצים. עזוב את משרד הפנים, לא שומע תעצור את ההקלטה. כל מה שהם רוצים, להמשיך לתת כאן שירותים לשלם חשמל. אין לך היום יכולת לשלם חשמל. אין לך יכולת לשלם למקורות. עזוב. כל הסיפורים, יעשו, לא עשו...

מר רן מנו:

ענבר, עכשיו הצלחת לבלבל אותי, כי קודם אמרת שאת הכסף אתה מכניס לתוך התב"רים כדי לסגור את החוב.

מר ענבר לוינ:

לא.

מר רן מנו:

אז אתה לא יכול לשלם, אז מה? תיקח אותם הלוואה.... אני לא מבין מה אתה אומר.

- מר ענבר לוינ:** אז אני מסביר לך יותר לאט.
- מר רן מנו:** תסביר לי לאט.
- מר ענבר לוינ:** לפני שלוש שנים, על פני שלוש שנים,
- מר רן מנו:** מה זה קשור כמה זמן ההלוואה?
- מר ענבר לוינ:** לא, אז אני מסביר לך, תן לי להסביר עד הסוף.
- מר רן מנו:** אתה לא עונה על מה שאני שואל.
- מר ענבר לוינ:** אני מסביר לך.
- מר רן מנו:** אתה לא עונה על מה שאני שואל אותך. זה לא משנה לכמה שנים אתה לוקח את ההלוואה. אתה אומר ... שני מיליון מכניס ... לתוך ...
- מר שרון אלפסי:** רן, רן,
- (מדברים ביחד)**
- מר ענבר לוינ:** אתה חותם על מסגרת... רן, תשב איתו,
- גב' קרן מ. רינות:** אז רגע, אני רוצה להגיד משהו קצר, קצר רגע. רגע רגע. יש כרגע חובות מאוד גדולים למועצה, מול ספקים. הכסף הראשון שנכנס, ילך לספקים.
- מר רן מנו:** אוקיי.
- גב' קרן מ. רינות:** כדי להימנע משיתוק, כדי שנוכל כולנו ביישוב הזה לעשות דברים בסיסיים, אנחנו צריכים את ההלוואה הזאת. עכשיו שנייה, כש...
- מר רן מנו:** אני מבין אותך, אבל זה יצבור ריבית.
- גב' קרן מ. רינות:** זה יצבור ריבית, נכון.
- מר רן מנו:** מחר בבוקר, עוד חודשיים, עוד שלושה, עוד ארבעה, ספקים... מאיפה תביאי את הכסף?
- גב' קרן מ. רינות:** רן, אתה צודק, שנייה, זה יצבור ריבית. והחובה של כולנו זה לדאוג ללכת לדפוק בכל דלת אפשרית, לדאוג שיהיו פה

כספים של כולנו. של כולנו, שיהיו כספים מעבר לכתפיים של התושב.

שאנחנו נלך, יש משרד האוצר, יש משרד החינוך, יש משרד השיכון? יש משרד הביטחון? משרד הדתות? כל המשרדים האלה, צריכים לתמוך בנו, ואנחנו נלך ונעשה כל מה שאנחנו יכולים, שיהיו לנו עוד הכנסות. אבל כרגע, אי אפשר להכניס את היישוב לשיתוק. אי אפשר לגרום לספקים לא לעבוד איתנו.

זה אחד המצבים הכי חמורים שאנחנו יכולים להגיע אליהם כמועצה, ולכן חשוב מאוד בעיניים שלי, כרגע, לתת למועצה לזוז.

אני רוצה להגיד לך משהו אחר, בסדר? או לתת לך ראיית עולם אחרת. כשמפרקים חברה, יש פה עורך דין, כשמפרקים חברה, עוצרים את כל החובות, מביאים כספים, נותנים לכל אחד חלק, ומסבירים לו שיתנו לו חלק בהמשך, ומשאירים איזשהו משהו להתנהלות היומיומית.

מר רן מנו:

אם, אני לא יודע, ככה אני רגיל, ככה אני עובד. אם אני לוקח את כל ה-6 מיליון ומכניס לקרנות, מחסל את החובות בקרנות, ו-6 מיליון, דרך אגב, לא מכסה, כי אנחנו יודעים שיש עשרה מיליון שם, פחות או יותר. זאת אומרת, שעדיין יש שם חובות.

ואז, אני עוד פעם אוציא מהקרנות, אז מה עשיתי?

גב' קרן מ. רינות: אתה לא מוציא מהקרנות, הכסף בבנק. הכסף הזה...

מר רן מנו: לא הוא אומר שהוא מכניס לקרנות.

מר שרון אלפסי: רן, רן,

מר רן מנו: אני רוצה לתת לך אישור... אתה עוד פעם מתהפך, אתה לא מתהפך, נשאר עם ארבעה מיליון, ועוד פעם... מה זה משנה איך אתה עושה את זה?

מר שרון אלפסי: טוב. אני רוצה להעלות את זה, אחרי זה תרצה? תשב עם ענבר, תקבל את כל הנתונים, כל מה שצריך, בסדר?

אישור מסגרת הלוואה לשנת 2025, במסגרת תוכנית ההתייעלות, חבר'ה, מי בעד? חמישה בעד, שניים נגד. לימור, בחוץ? אוקיי.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות (5 בעד, 2 נגד, 1 נמנע) לאשר מסגרת הלוואות לשנת 2025 במסגרת תכנית ההתייעלות.

מר שרון אלפסי: אישור תב"רים...

מר דורון שרעבי: אולי הם נמנעים, אתם נגד או נמנעים?

מר ישראל מאיה: לא לא, אנחנו נגד. אני לא מוכן,

מר רן מנו: אני לא מבין, אני רוצה להסכים...

מר שרון אלפסי: רן, הדלת פתוחה, תבוא תלמד את זה.

מר רן מנו: כרגע אני לא מסכים למה שאני לא יודע.

6. אישור תב"רים.

מר שרון אלפסי: טוב, תב"רים.

מר ענבר לוין: להלן תב"רים לאישור – לפני כן, אני רוצה לבקש לנוהל, אם אפשר, שאת האקסל הזה נצרף לפרוטוקול. פשוט מאוד יש כאן עבודה מיותרת, כי מיטל מקלידה את זה, תמיד יש טעות לא בגללה, ואחר כך ניסים בודק ויש עוד טעות, ואז ענבר בודק ויש עוד טעות, וחבל, חבל לעשות בדיקה מיותרת.

זה עבר את הבדיקה בהנהלת חשבונות, ואני אשמח, כמו שעבדתי בשלוש רשויות קודמות, אם זה יהיה מצורף לפרוטוקול ניסים, אחד. עכשיו...

מר ניסים אלקובי: מה שאפשר לעשות טכנית, נעשה.

מר ענבר לוינ: ואני אתן את הדוגמה הראשונה, אנחנו את התב"ר הראשון כבר הבאנו בעבר, אבל מה לעשות, בהקלדה זה נשמט, ובעצם מאז שהבאנו אותו כבר,

מר שרון אלפסי: 936 כבר עלה בהצבעה הקודמת?

מר ענבר לוינ: 936 עלה בהצבעה הקודמת, היה...

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוינ: אני אתחיל רגע בתב"ר, ברשותכם,

מר מאור הרוש: אז אם הוא כבר פתוח...

מר ענבר לוינ: שנייה, אני מסביר למה, כי בהקלדה זה לא יצא. אז עכשיו, מה לעשות... אבקש מכם להעלות את זה עוד פעם, זה בעייתי? לעניינינו אנחנו פותחים אותו עוד פעם מחדש.

מה שלמדנו מאז, מול משרד החינוך, שאנחנו הגשנו בקשה כמיליון חמש מאות, משרד הפנים נותן לך הרשאה שמבקש ממך 20% השתתפות. משרד החינוך.

נדרש לבצע, כדי לקבל את הכספים, נדרש לבצע במיליון מאה שבעים, התוכנית ההנדסית זה ניסים ומחלקת החינוך ובית הספר, אבל לצורך העניין, אודה לאישורכם, מחדש, של תב"ר מספר 568, ה-203 זה הסימון של... אנחנו משלימים אותו, את ה-20%, מקרן מבני ציבור.

מר ישראל מאיה: קיימת קרן כזאת? בכלל יש בה כסף?

מר ענבר לוינ: לא, אין בה כסף.

מר ישראל מאיה: אז איך תיקח?

מר ענבר לוינ: עוד פעם, כשאני אקח את ההלוואות, יש לך אפשרות עכשיו לא לאשר את התב"ר ולא לעשות את השיפוצים עכשיו. אם אני אקח את ההלוואה,

מר רן מנו: אתה נורא כועס,

מר ענבר לוינ: לא.

אתה... אם אתה לא רוצה לענות לנו, אתה לא חייב. אל תענה לנו בכעס.

מר רן מנו :

אני אענה לך לאט, אם אני אקח את ההלוואה, ביום שניקח את ההלוואה, סתם לדוגמה, עכשיו אני אתן התחייבות, 250 נשים בקרן, 750 נשלם לספקים, סתם דוגמה, אל תצטט אותי, בסדר?

מר ענבר לוי :

עכשיו, אני אוכל לפתוח את התב"ר, כי כל זמן שלא יהיה לי את זה, אני לא אוכל לפתוח את התב"ר. לא אוכל לפתוח את התב"ר, אין הזמנות לספקים, אין הזמנות לספקים? לא מתקדמים עם השיפוצים.

כן, אני ארצה לחיות, זה התהליך, כן. אין לי כסף בקרן, אין לי שקל.

ולמה אנחנו צריכים לאשר אותו היום לפני שקיבלת...? אולי תקבל קודם ואז...

מר ישראל מאיה :

936 אנחנו רוצים לעשות את בית ספר יהושע. לא התקבל הכסף.

מר שרון אלפסי :

ודאי שלא.

מר ענבר לוי :

תוכיח להם 20% - תקבל את הכסף.

מר שרון אלפסי :

הכסף לא התקבל,

מר ענבר לוי :

לא, את כל ה-100% אתה צריך להוכיח, לא. אתה מקבל בדיעבד.

מר מאור הרוש :

(מדברים ביחד)

תראה, אז בעצם אתה, סליחה שאני שואל אותך עוד הפעם, כי מאוד עכשיו העלה משהו שאני חשבתי שהוא אחרת.

מר רן מנו :

אני חשבתי שיש לך שמונים אחוז, אתה מביא את ה-20% ואתה מקבל את זה. עכשיו אתה אומר, מה שאומר מאור ותקן אותו אם הוא טועה, או אותי - אתה צריך להוציא את ה-100%, ורק אחרי שאתה מוציא את ה-100% אתה מקבל את הכסף.

מר ענבר לוין: אני אבקש 50% מקדמה, יש הליכים, בסוף אני אקבל את הכסף, לא משנה, כשאני אסיים...

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוין: מה יקרה בינתיים? אני אהיה חייב... זה אחד. שתיים,

מר רן מנו: השאלה אם באמת נקבל משהו...

מר ענבר לוין: תב"ר 570 – קיבלנו,

מר רן מנו: רגע רגע, בואו נצביע.

מר שרון אלפסי: טוב, תב"ר 568 ו-203,

מר ענבר לוין: זה לא 203, זה השם של הקרן, זה 568.

מר שרון אלפסי: 568 – שיפוץ בית ספר יהושע גן, סך הכול אנחנו מעלים 1,170,000, נכון?

מר ענבר לוין: אכן כן.

מר שרון אלפסי: סך הכול 1,170,000, מי בעד? פה אחד, תודה.

מר ענבר לוין: יופי. קיבלנו ממשרד השיכון הרשאה, אתה מדבר על תב"ר 570 לקדם מימון, מה שדיבר על זה שרון, להעסקת יועצים להסכם הגג. אין לזה מאצ'ינג, מלא.

מר שרון אלפסי: תב"ר 570 משרד השיכון מלא 300 אלף ש"ח, מי בעד? יפה.

מר ענבר לוין: תב"ר הבא, 571.

מר רן מנו: אנחנו קובעים? סליחה. אנחנו קובעים את היועצים?

גב' קרן מ. רינות: בטח.

מר ענבר לוין: כן כן, אנחנו ועדה, אני לא יודע איך זה יהיה...

מר שרון אלפסי: כן, אנחנו מקבלים מימון.

מר ענבר לוין: אנחנו בוחרים יועצים.

עו"ד עופר רזניק: היועצים או בהליך, או שהם מומלצים לנו. יש רשימה...

מר שרון אלפסי: אבל אתה בוחר מתוך,

עו"ד עופר רזניק : תלוי אם משרד השיכון מביא לנו רשימה ואומר – אתה צריך לקחת משם, או שאנחנו...

מר שרון אלפסי : לא לא לא, ההסכם הוא שזה במסגרת מכרז, במסגרת היועצים, מסגרת מאגר היועצים של המועצה. אנחנו בוחרים את מי שהכי נכון למועצה ויודע לקדם את המועצה יותר טוב בכל, בנושא הסכמי הגג.

דוברת : לא בחרנו כבר?

מר שרון אלפסי : לא, לא בחרנו.

מר דורון שרעבי : אני רוצה להדגיש פה משפט, כי זה חשוב. שאנשים פה יבינו. היועץ הזה מגיע לנו ממשרד השיכון, לאחר שהם הסכימו לתת לנו הסכם גג. זה חשוב להבין את זה. הם לא היו נותנים את המימון הזה ליועץ כלכלי, אם לא היו מתכוונים לתת לנו הסכם גג. חשוב שכל...

מר רן מנו : אם הם מתכוונים לתת הסכמי גג, בשביל מה אנחנו צריכים את היועץ הכלכלי?

מר שרון אלפסי : אנחנו דורשים את זה. הסכמי גג... צריך להבין מה הצרכים שלך לכל תהליך הבינוי עכשיו, ל-20 שנה קדימה. מבני ציבור, תשתיות כבישים, ביוב, מים, תחבורה ציבורית, הרחבת צירים, כל זה נכנס לתוך הסכמי הגג. זה יכול להגיע למיליארדים, אבל זה מחולק גם לאבני דרך.

ולכן, אנחנו צריכים קודם כל, יועץ צריך לבוא ולהגיד קודם כל, מה הצרכים של הרשות. מה הצרכים של יישוב שגדל בקצב הזה, או בתהליכי ההתפתחות האלה? מה אנחנו צריכים בתוך זה? ולכן, את זה אנחנו מכניסים.

ברור לכולם שמבני הציבור, בדרך כלל מי שבונה זה הרשויות, ולרשות כמו שלנו, שאין כסף, אנחנו מגיעים, אנחנו בונים יישוב... אנחנו לא עושים את זה נכון. ונכון, הסכמי הגג לא היו עד היום ביהודה ושומרון, ואלו תהליכים נכונים ליישוב כמו שלנו, ואני שמח שהסכימו להיכנס לזה. ולכן אם נבנה אותו נכון, ונדע לנגוע בכל הנקודות שרלוונטיות ותהליכי

התפתחות, אז אנחנו במקום אחר לגמרי, כבר בשלבים הקרובים.

נושא הסכמי הגג, יכניסו לנו, ברגע שנחתום, מיליוני שקלים לקופה הציבורית, כדי לאפשר לנו גם לחיות. זה חלק מהתהליכים שאנחנו בונים עליהם.

אני, בניגוד אליך, סליחה, אני מתנצל שאני אומר את זה לך, אני הרבה יותר אופטימי בנושא הזה, ואני מקווה מאוד שזה יקרה, וחובת ההוכחה עלינו עכשיו.

מר רן מנו : בחדר אחד צריך שניים, אחד אופטימי, אחד פסימי, מה לעשות?

מר דורון שרעבי : ואם זה יקרה עד אמצע 26, זה אומר שאנחנו לא נעלה את הארנונה...

מר רן מנו : לא, זה אומר שאתה תשלם לי קודם את הארוחה. כשאתה אומר הסכמי גג, הסכמי גג זה לא רק בא המשרד הזה ונותן כסף, יש לו גם דרישות, יש לו דרישות ל בניה, יש לו דרישות של פיתוח,

מר דורון שרעבי : את זה הוא כבר קיבל.

מר רן מנו : לא, הוא עוד לא קיבל, כי מה שכבר קיים – קיים.

מר דורון שרעבי : הוא קיבל כבר הסכמה.

מר שרון אלפסי : קל לדבר על זה, אני גם אציג לך את זה אחר כך. יאללה. קדם מימון להעסקת יועצים להסכם גג תב"ר 570 משרד השיכון, 300 אלף ₪, מי בעד?

מר דורון שרעבי : מה זה?

מר שרון אלפסי : הצבעתם כבר. מבנה קופת חולים חכירה, תב"ר 571 הלוואה על סך 1,684,000, מי בעד?

דוברת : זה מה שדיברנו על זה.

מר ניסים אלקובי : שישה בעד, שניים נגד.

מר שרון אלפסי : רן וישראל, הלאה. יש משרד ראש הממשלה, הרשאה על סך 54,000 ₪ לנושא של הפגת הבדידות. עוד פעם, זה עכשיו בהמשך למלחמה.

מר דורון שרעבי : זה 100% מימון?

מר שרון אלפסי : 100%.

מר דורון שרעבי : אז יאללה, בואו נצביע.

מר רן מנו : למי זה הולך?

מר שרון אלפסי : רווחה. פרויקט הפגת בדידות תב"ר 572 משרד ראש הממשלה 54 אלף ₪, מי בעד? פה אחד.

הפרויקטים הבאים, המשרד שמממן אותם זה משרד השיכון, אבל בעצם זה תקציב של ישן מול חדש. זו רשימת בקשות שהמועצה עובדת מול משרד השיכון, בעצם להקצות לנו את הפרויקטים הבאים.

מר דורון שרעבי : זה 100%?

מר שרון אלפסי : 100%.

מר דורון שרעבי : כולם.

מר שרון אלפסי : אז אפשר להצביע על כולם ביחד?

מר רן מנו : לא.

מר שרון אלפסי : לא לא לא. אני מוריד, הרחבת בית העלמין 582 משרד השיכון, 500 אלף ₪ כרגע יורדים, אנחנו נדון בהם אחר כך.

כל שאר התב"רים, זה אומר – משרד השיכון – קו ביוב חדש, הנגשה,

מר מאור הרוש : תקשיב למה שהוא אמר, זה יוצא ממשרד השיכון מקרן ישן מול חדש, יש לך בערך 2.5 מיליון ₪ שיושבים אצלם, ואתה יכול להשתמש בזה רק לשיקום תשתיות ביישוב.

מר שרון אלפסי : רק תשתיות.

מר מאור הרוש : אתה לוקח מתוך פול של כסף שקיים אצלם, זה לא הם מממנים לך. אתה קיבלת את זה מתוך השיווקים של חדש מול ישן.

מר ישראל מאיה : מה זה נגשה?

מר שרון אלפסי : אני אומר.

מר רן מנו : מה יורד?

מר שרון אלפסי : רק הרחבת בית העלמין. אנחנו נדון בזה אחר כך. קו ביוב רחוב הגפן בקריסה, הוא כבר היום נוזל... נוריד גם אותו...

קו ביוב רחוב הגפן, תב"ר 580 משרד השיכון 500 אלף ₪, אנחנו מצביעים אחד אחד, או את הכול ביחד? קו ביוב רחוב הגפן 580, משרד השיכון 500 אלף ₪, מי בעד? פה אחד.

הנגשה – 150 אלף ₪, משרד השיכון עבור...

מר דורון שרעבי : קו הביוב הזה, רק בגלל שזה חירום אני מצביע בעד. אם זה לא היה חירום, וזה לא היה משפיע פה על משפחות, הייתי מתנגד לזה.

מר שרון אלפסי : בסדר.

גב' לימור שחק : למה, כי זה ישן מול חדש?

מר דורון שרעבי : כן.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : הכספים של עופרים...

מר שרון אלפסי : הלאה, רן...

דובר : על מה אתם צוחקים? על קו ביוב...

(צעקות מהקהל)

מר שרון אלפסי : אנחנו מסיימים, אתה מותח את זה.

(המשך צעקות מהקהל)

דובר : אני לא צוחק! אני לא צוחק! אני גר בדירת חדר אחד, משלם משכנתא, משלם שכירות, משלם... אני לא צוחק!

מר שרון אלפסי : תן לנו לסיים את זה רגע.

דובר : לא רוצה שתסיימו כבר!

דוברת : סיימנו, הרבע שעה נגמרה...

(צעקות מהקהל)

מר שרון אלפסי : חבר'ה, מי כרגע בעד התב"ר 581? תיקון המזרקה...

(צעקות מהקהל)

דובר : אין לי שקל לתת לכם! אין לי שקל לתת לכם! לא רוצה...
אמרתם רבע שעה! אל... אמרתם רבע שעה, שיהיה רבע שעה!
לא מעניין.

מר שרון אלפסי : מי בעד? מי בעד התב"ר?

דובר : אין לי זמן! רבע שעה תהיה רבע שעה.

עו"ד עופר רזניק : מי בעד?

מר שרון אלפסי : שישה בעד. המזרקה בהתניה...

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : תנעל את הישיבה.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר תב"רים כדלקמן: 568,570,572,580,581

הוחלט ברוב קולות (5 בעד, 2 נגד) לאשר תב"רים כדלקמן: 571

סיום ישיבת מליאה מס' 19

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים